

JUL 2019

DOGWATCH

SJØKADETTFORENINGEN AV 1898 VALKYRIEN

AVDELINGSFØLELSE

Innhold

- 4 Sjefen har ordet
- 5 Presidenten har ordet
- 6 Tre ulike perspektiver på avdelingsfølelse
- 6 KNM Maud - «Mission given, mission accomplished»
- 8 TMBN - «På skuldrene til kjemper»
- 10 333 skv - «Lange dager og korte avstander»
- 14 Ankerøl 2019 - Sjefens refleksjoner
- 16 De nye einherjerne
- 17 Valkyriens Hederspris
- 18 Blotet 2019 - Bildekavalkade
- 22 Avdelingsfølelse i DNB
- 24 Hvorfor er Valkyrien viktig for kadettene?
- 28 Æresmedlemmer og riddere i Valkyriens Ordensvesen
- 30 Prosjekt Athens
- 32 Hilsen fra redaksjonen og Valkyriestyret
- 35 Valkyriens ønskeliste
- 34 Løvåsen Sykehjem
- 37 Kadettrådet - Hvem er vi?
- 38 Valkyriens karakterer
- 39 Et lite tilbakeblikk ...
- 41 Lederskapskonferanse i Italia
- 42 Fremtidens distinksjoner
- 44 Håplausen
- 46 ANR 2019 - Bildekavalkade
- 47 Tandens Topp 3 - Comeback!
- 48 SKKR i København og RNNA BC i Krakow
- 50 SKSK-karusellen

Dogwatch er et organ for Sjøkadettforeningen av 1898 Valkyrien. Alle innlegg står for forfatterens regning og må ikke tolkes som Sjøkrigsskolens eller Valkyriens offisielle oppfatning.

Bladet trykkes i fire årlige utgaver. Denne utgaven er på 650 eksemplarer og distribueres i hovedsak på Sjøkrigsskolen, samt til andre avdelinger i Forsvaret.

Alle henvendelser rettes per mail til Dogwatch-redaksjonen
dogwatchsksk@gmail.com

Ønsker du å skrive i Dogwatch? En hel side er 500 ord og en dobbelside er 1000 ord. Hvis du har spørsmål er det bare å ta kontakt med en i redaksjonen.

Forside og bakside
Foto: Henrik Skåtun
Avbildet: Silje Coughlan
Layout: Marthe S. Stærkebye

Leder

Kjære lesere av Dogwatch!

Det har ikke gått mange uker siden du sist åpnet en rykende fersk utgave av favorittavisen din. Redaksjonen har stått på som noen guder for å gi deg litt motivasjon i eksamensperioden - en helt ny utgave av Dogwatch!

Siden sist har det skjedd så mye at kamerarullen til undertegnede er stappfull. Godt er det, for hukommelsen har en tendens til å gi etter. Våre dyktige fotografer har heldigvis også vært på jobb, så i denne utgaven kan du mimre tilbake til ANR, Ankerøl, Blotet og Løvåsen, for å nevne noe.

En ærbødig gratulasjon er også på sin plass til de fire som ble utnevnt til einherjere av Valkyrien den 8. november. Kirstine, Herman, Mathias og Carl Hermann - tusen takk for alt dere gjør, både synlig og skjult.

Temaet i denne utgaven har jeg gledet meg til å dele med dere. «Avdelingsfølelse» er noe mange har kjent på, men kanskje ikke klart å sette ord på. For meg handler god avdelingsfølelse om en følelse av tilhørighet som går utover fargen på uniformen, patchen du bærer, eller jobben du har. Det handler om at du gjør det du kan for å bidra til et fellesskap som er større enn deg selv, stort som smått.

Jeg kan med hånden på hjertet si at jeg er ekstremt stolt av denne utgaven. Kjære leser, bruk juleferien til å lese alle de ærlige, kloke og underholdende ordene på disse 60 sidene. Til dere som har bidratt, tusen takk! Dogwatch hadde vært tomt uten dere.

Til slutt vil jeg benytte muligheten til å takke Molvik Grafisk. De har trykket Dogwatch siden lenge før utdanningsreformen i det hele tatt var tenkt på. Tusen takk for samarbeidet! I 2020 er det Merkur Grafisk som tar over stafettpinnen. «Velkommen om bord», som sjefen ville sagt!

God lesing, kos dere masse med ribba i juleferien!

Marthe S. Stærkebye

LOR 3
Redaktør

Kirstine Knudsen
Eksternansvarlig &
journalist
LOR 3

Jens Christian
Hossmann
Fotograf & layout
OM 3

Herman Sandvik
Journalist og
layout
MM 3

Andreas Bjørlo
Journalist &
layout
OM 3

Marte Welhaven
Korrektur og
layout
LOR 3

Christer Algrøy
Korrektur &
layout
ED 3

Carl Hermann
Corneliussen
Journalist &
layout
SMN 2

Henrik Skåtun
Fotograf
MV 2

Ruby Andresen
Korrektur &
layout
LOG 2

Siri Aamodt
Korrektur &
layout
LOG 2

Julie Birkeland
Korrektur &
layout
SMN 2

Sjefen har ordet...

Gode lesere – tusen takk for sist!

FHS Sjøkrigsskolen knuser på videre i en spennende tid for å sikre rett sjømilitær kompetanse. FHS jobber nå bedre og bedre sammen, og leverer i tråd med de oppdrag som er gitt av styret og forsvarssjefen. Den 1. november fikk vi også ny sjef, generalmajor Henning-André Frantzen. Velkommen om bord!

Så, til dette nummeret av Dogwatch. Nok en gang viser redaksjonen klokskap. Temaet «avdelingsfølelse» er kanonrelevant for oss krigere. Alle organisasjoner har en avdelingsfølelse, og for en militær organisasjon som skal løse krevende oppdrag over tid er det avgjørende at avdelingsfølelsen er god og omforent.

En god avdelingsfølelse er avgjørende for å holde seg relevant i forhold til de oppdrag avdelingen er ment å utføre. Avdelingsfølelsen er også viktig i forhold til det å kunne gjennomføre en sunn oppdragsdialog med foresatt sjef. Krevende oppdrag er der konsekvensen av å feile kan føre til at egen avdeling, eller annen vennlig militær kapabilitet, rammes. Slike feil kan føre til at fienden får et fortrinn.

En god avdelingsfølelse kan karakteriseres av at det er god stemning. God stemning og forståelse når det kommer til hva som er oppdraget, hva som er intensjonen, og hvilken «end state» som er nødvendig. God avdelingsfølelse gir et omforent fokus, et fokus på at avdelingen unngår ressursbruk på aktiviteter som er irrelevante, eller som andre er ment å utføre. I den gode avdelingsfølelsen ligger det at avdelingens mennesker har en motivasjon og lojalitet som kommer fra hjertet. Det er en indre «drive», en «drive» som gjør at kollegaer leverer over tid, sammen. De leverer i rett retning, selv når teamene virkelig er slitne.

God avdelingsfølelse fordrer at sjefen gir en klar retning og setter de ytre begrensningene. God avdelingsfølelse fordrer at underlagte sjefer faktisk forstår hva intensjonsbasert ledelse er – at man virkelig forstår hva som må gjøres for at hele avdelingen skal fungere som et system for måloppnåelse. Dette krever erfaring, blant annet innenfor hele spekteret av kommunikasjonskunst.

En solid avdelingsfølelse har kobling til en god avdelingskultur. En kultur som støtter oppunder de oppdrag som den respektive avdeling virkelig er ment til å løse. En slik kultur tillater en sunn balanse mellom «top-down» tilnærming og «bottom-up» tilnærming. Helt sentralt i en god kultur er defacto forankring og engasjement fra den øverste ledelsen. Manglende ledelsesforankring fører til to ting: mye unødig synsing, samt ressursbruk som ikke fører til noe som helst.

Gode lesere – det er nok bare å glede seg til nok en spennende utgave av Dogwatch. Dere vil nok finne mange meninger om temaet «avdelingsfølelse». Det viktig for nye sjefer og krigere å danne seg sin egen oppfatning, og bygge det inn i sin identitet og integritet. Det finnes svært få fasitsvar, men det er svært viktig at tolkningen fører oss fremover slik at krevende oppdrag kan løses over tid.

God lesning!

Bård Eriksen
Kommandør
Sjef FHS SKSK

Presidenten har ordet...

Kjære venner av Valkyrien!

I skrivende stund sitter jeg med et stort smil om munnen, og ser tilbake på en svært begivenhetsrik helg - Ankerøl, Blotet og ikke minst at GOU1 endelig satte ben på riktig side av fjellet! Som president var det utrolig gøy å for første gang kunne sitte til bords med, så og si, samtlige medlemmer av Valkyrien, ved et og samme etegilde. Spesielt etter utdanningsreformen er en slik samling et sjeldent syn, og jeg vil presisere viktigheten av å verdsette denne tiden. Benytt muligheten til å stifte nye relasjoner, styrke de gamle og sammen bygge et fellesskap som kan bære foreningen vår videre.

Jeg vil rette en spesiell takk til OM3, med Alf Sollien i spissen, for et forrykende Ankerøl. Til tross for få kadetter igjen klassen, la dere lista høyt for MV2 og neste Ankerøl - lykke til! Deretter vil jeg takke Brynjar Haarberg med sin stab for arbeidet som ble gjort i forbindelse med årets Blot. Takk for innsatsen i forkant, stemningen dere skapte under selve Blotet, men kanskje størst av alt, takk for arbeidet dere utførte i etterkant.

Også utover den omtalte helgen har foreningen siden forrige utgave virkelig fått kjenne det i dansefoten. Hele fem busser med kadetter fra Valkyrien deltok under ANR 2019 på Linderud. Her sørget vi for pallplass i svingkonkurransen, og intet mindre enn seier i rebusløpet. Videre fikk vi svingt oss under den tradisjonsrike Høsttakkefesten på Løvåsen Sykehjem. Da kvelden var omme vet jeg ikke om jeg kunne telle en eneste tørr T1-skjorte, og samtlige ved sykehjemmet, både ansatte og beboere, meddelte at aldri før hadde kadetter laget bedre liv på dansegulvet.

På idrettsfronten har vår nye Einherjer Herman «Gjert» Sandvik dratt i gang SKSK-karusellen, og aldri har jeg sett så mange kadetter på vei opp Kvarven. Unntaket må kanskje være da Kull Den Ukjente Krigsseileren lørdag 26. oktober fikk avslutte Øvelse Sjøkriger. Det var personlig en ære å få gjennomføre øvelsen sammen med dere – vel blåst!

I tiden som kommer glir fokuset mer eller mindre frivillig over i eksamensmodus. I den anledning vil jeg sørge for å gi dere et lys i mørket, nemlig å minne om at det i andre enden venter juletreff, julelunsj og en velfortjent juleferie. Stå på!

Temaet for utgaven er «avdelingsfølelse». Flere kommer fra avdelinger hvor tradisjonene står sterkt, mens andre aldri har vært i avdeling før. Avdelingsfølelse er for meg et bindemiddel. Det er med på å danne samhold gjennom fokus på fellesskap. I lys av temaet ønsker jeg å oppfordre alle til å søke på et verv i Valkyrienstyret. 8. januar er det duket for generalforsamling, med planlagt overtakelse når GOU1 vender tilbake fra Lehmkühl. En plass i styret byr på så mye mer enn det akademiske, og jeg vil selv påstå at jeg har utviklet meg mer som offiser gjennom presidentvervet enn ved skolepulten. Grip muligheten, og still til valg 8. januar 2020!

Ellers ønsker jeg dere alle en riktig fin førjulstid!

Anna Bjelland

President

EX UNITATE VIRES – Fra fellesskap kommer vekst

KNM Maud - «Mission given, mission accomplished»

Tre perspektiver på avdelingsfølelse - Del 1

KNM Maud er Sjøforsvaret sitt nye logistikk- og støttefartøy. Fartøyets primæroppgave er å understøtte Sjøforsvarets enheter med logistiktjenester. Nærmere bestemt ved å etterforsyne proviant, drivstoff og ammunisjon der, og når, kampenhetene trenger det. Dette i den hensikt å øke operativ utholdenhet. Videre kan fartøyet også støtte med reservedeler, forbruksmateriell og verkstedstjenester, forutsatt at fartøyet styrkes med ekstra bemanning, primært fra MARCSS og/eller LogBase Sjø. Fartøyet har også en betydelig hospitalkapasitet, stabsfasiliteter og er en velegnet plattform for helikopteroperasjoner.

Beslutningen om å anskaffe kapasiteten som KNM Maud representerer, ble fattet i 2002 på oppfordring fra NATO. Etter en lang prosess ble det i 2013 signert kontrakt om bygging hos det sør-koreanske verftet Daewoo Shipbuilding & Marine Engineering (DSME).

Mesteparten av besetningen ble samlet i 2015. Besetningen bestod av personell fra ulike avdelinger. Noen hadde bakgrunn fra det tidligere MARLOG (KNM Tyr og KNM Valkyrien). Noen kom fra landstillinger, noen fra MTB og noen fra fregatt. Mange hadde vært flere ulike steder, også sivilt. Felles for de fleste var at de hadde noen år bak seg, og snittalderen var relativt høy. Med en så variert besetningssammensetning, og så mange års samlet erfaring, var det en høyst kapabel, men likevel gjenstridig forsamling, som skulle bli ett. Hvordan få alle til å dra i samme retning? Og i hvilken retning skulle vi egentlig dra

i? Vel hadde vi mye erfaring og mange sterke meninger, men ingen av oss hadde noensinne seilt på et tilsvarende fartøy som det vi nå skulle bemanne. Dette var nytt for oss, nytt for skoler (SSK/KNM-T), nytt for reder (Marinen), nytt for eier (FD/FMA), nytt for fag (MARKAP) og nytt for flaggstat (FMT). Vi hadde heller ikke noe treningscenter eller våpenstab som kunne følge oss opp, og vi måtte derfor i stor grad navigere alene i et nokså ukjent farvann. Vi ble, som første marinefartøy, også bygget i klasse (DNV-GL). Vi hadde, og har fortsatt, et tett samarbeid med FMA prosjektorganisasjonen (P-2513), og selv om vi nå er i overføring til drift, vil nok dette samarbeidet fortsette i lang tid enda.

Vi satt i en brakke på Haakonsværn, og vårt kommende arbeidssted var under bygging på andre siden av kloden. Vi jobbet med etablering av fartøyets sikkerhetsstyringssystem, skrev prosedyrer og instruksjoner, gikk på kurs og gjesteseilte, men vi manglet hands-on kunnskapen. Noen hadde vært helt fra de første designstadiene, men samlet sett savnet vi noe konkret å basere arbeidet vårt på. Vi måtte reise ned og gjøre oss kjent med fartøyet. Årene 2016-2018 ble en periode preget av pendling til og fra Sør-Korea. Vi ble gradvis kjent med det som skulle bli fartøyet vårt. Sammen med det innleide inspektørfirmaet SeaQuest, var vi med på inspeksjoner og fulgte opp arbeidet innenfor alle fagområder om bord. Vi deltok på tester, skrev avviksrappporter, fremmet endringsforslag og hadde endeløse diskusjoner om stort og smått. Hvordan var dette ment å virke? Ville valgt løsning fungere? Hva var kravene? Hvorfor burde noe gjøres annerledes? Ble det slik det var ment i design og på tegning?

Gjennom arbeidet med det som skulle bli fartøyet vårt, ble identiteten vår skapt. I hvite kjeledresser, doserhjelmer og med svette i luggen, pussestøv, 35 varmegrader, tungindustri og korean barbecue, oppstod en fellesskapsfølelse. Vi fikk laget patcher med «first crew», og vi var alle tydelig stolte da vi like før jul i 2018 overtok fartøyet. Vi begynte deretter på oppøvingen og den lange hjemfarten til Norge. Vi hadde sett et fartøy bli til, og fått være med på å forme det – fra tegning til virkelighet. Et enormt privilegium å få være med på. Faglig utfordrende, inspirerende og utrolig motiverende.

Å opprettholde denne følelsen i det videre, kan bli utfordrende for dem som ikke var med på disse første årene av fartøyets livsløp, men de første årene skal erstattes av noe bedre. Nå skal fartøyet løftes fra seilende skip til en operativ, gripbar og relevant enhet. KNM Maud skal begynne å virke slik meningen var. Vi skal gjøre oss i stand til å levere logistikktenester til de som trenger det, der og når de trenger det. Vi skal etablere en service- og en «posten-skalfrem»-holdning til nytte for både Sjøforsvaret, Forsvaret og andre allierte. Vårt latinske slagord betyr «mission given, mission accomplished» Vi er der for dere. Bruk oss!

Veien fram er lang, og vi har dårlig tid. Derfor trenger vi at alle bidrar. Vi må gjøre dette sammen om vi skal klare det. Og det inkluderer ikke bare egen besetning, men både reder, eier og de ulike fagmyndigheter må bidra tungt inn i dette arbeidet. Kravet om første operative leveranse har lenge ligget i planen; vi skal ut og være logistikkfartøy for SNMG1 høsten 2020. Det er ikke lenge til, og fartøyet er enda ikke klart rent teknisk. Deretter må besetningen øves – og de som skal trene oss må også lære seg de nye fagene. Vi skal skynde oss langsomt, og på en forsvarlig måte strekke oss mot dette målet.

Vi skiller oss fra andre avdelinger på mer enn én måte. Vi er et ikke-stridende marinefartøy, med en mangespektret oppgaveportefølje. Vi kan frakte nærsagt hva som helst. Store mengder flytende last, flybomber, missiler og torpedoer, containere, kjøretøy og småbåter. Bare det å laste og losse fartøyet på en forsvarlig måte er en utfordring som få andre marineoffiserer har stått overfor tidligere. Vi skal også kunne avlevere lasten vår underveis. Dette er unikt, og noe stort sett kun gråmalte driver med. Ingen har i samme skala som oss kunnet gjøre dette i den norske marinen tidligere. Engelskmenn og andre har gjort dette i lang tid – og nå skal vi bli litt som dem. Ingen norske fartøy har heller tidligere seilt rundt med et sykehus på størrelse med det du kan finne i en småby, ombord. Norge har for alvor tatt steget mot en bluewater navy.

Vi er litt i samme klubb som de store aktørene på verdenshavene nå. Det følger et stort ansvar med dette, og det treffer først og fremst oss som skal anvende fartøyet på en trygg, forsvarlig og effektiv måte. Samtidig skal vi også kunne seile på kysten og i de indre farvann. Vi skal støtte mindre fartøy, og landbaserte avdelinger. Vi skal kunne være kommandoplattform, hospitalskip, flyplass og bensinstasjon på én gang. Vi skal også ha dobbel besetning på fartøyet – en såkalt to-skifts ordning, fra 2021. Dette vil sikre høy tilgjengelighet på fartøyet, og et seilingsmønster svært ulikt andre marinefartøy. Sjøforsvaret skal finne ut hvordan ressursen Maud best skal benyttes. De andre avdelingene skal bli kjent med oss, og vi skal selv finne vår plass og vår rolle i konseptet for maritim logistikk.

Dette blir spennende!

.....
Tekst // Eyvind Olsen NK KNM Maud
Foto // Marius Vågenes Villanger Forsvarets Mediearkiv
.....

TMBN - «På skuldrene til kjemper»

Tre perspektiver på avdelingsfølelse - Del 2

Vi i Telemark bataljon er takknemlige over å kunne bidra med våre erfaringer til dette viktige temaet. Avdelingsfølelse og kultur står hånd i hånd, og er en stor suksessfaktor og nøkkel for å få de ansatte til å jobbe mot et felles mål. Det spesielle med yrket vårt er at vi ikke vet når vi kommer til å få bruk for kunnskapene våre, og selvom vi ikke ønsker å bruke disse ferdighetene, er det likevel viktig at vi er kvasset og klare.

Hvem er TMBN i det store forsvaret?

Kultur henger tett sammen med den formelle strukturen til avdelingen og det er viktig å se organisasjonskulturen som del av noe større. Om vi sier at strukturen er skelettet i organisasjonen, kan vi si at kulturen er personligheten. Kultur påvirker følelser, og er dermed ekstremt viktig. Det er vesentlig at den er synlig og tilgjengelig, slik at den oppleves relevant og sann.

Task Force Telemark bataljon (TF TMBN) er summen av en av de beste vernepliktjenestene i verden. Kontrollert og videreutviklet med sunn vinnerkultur av et profesjonelt miljø på Rena, vi består av mennesker med bakgrunn fra hele Forsvaret, som ønsker å bidra og vil bli best. Vi er spisset og hjulpet godt på vei av forbilder og pionerer som bygde en solid prestasjonskultur etablert på Heistadmoen på 90 tallet.

Vi er den eneste helprofesjonelle avdelingen i Hæren. Avdelingen står på nasjonal beredskap og har i 2019 stått på Very High Readiness Joint Task Force (VJTf), hvor TF TMBN har vært i spydspissen.

Telemark bataljons verdigrunnlag og Hærens soldatkort er basert på Hærens kjerneverdier, og brukes daglig til utdanning og trening. Dette selekterer vi på, baserer tilbakemeldinger på, og vi forankrer vanskelige valg i de verdiene.

Som avdeling må vi må være relevant, kapabel og tilgjengelig. Vi skal være klare til strid, når som helst og hvor som helst. Vi skal tørre å utfordre sannheter i den hensikt å bli bedre. Vi kan alltid bli bedre og må ta lærdom av egne og andres erfaringer.

Vi må ta vare på gamle kolleger og det gamle vi har, opplevelser og historier. De ansatte er vår viktigste ressurs, og uten dem fungerer ikke det avanserte materiellet. Vi er derfor avhengige av personell med rett mindset, holdninger og verdier. For om alvoret kommer til spill, så skal vi ta vår vakt og fortsette fremover.

Hva skaper avdelingsfølelse hos oss, og hvordan opprettholder vi den?

Etter formell og uformell snakk, i og utenfor arbeidstid har jeg fått med noen punkter som jeg vet de ansatte bryr seg om. Her er noen setninger og stikkord: Deployeringer, bygge nettverk Måle krefter og hevde seg mot andre nasjoner under øvelse og samvirke. Utsmykking, det å kunne være stolte av å ha noe å vise frem når vi har familie/venner/sivile/utenlandske styrker på besøk. Foredrag av eksterne aktører som har prestert på høyt nivå og eller har opplevd ekstreme hendelser. Listen er lang, og jeg kan fylle mange sider.

Avdelingsfølelse skapes først og fremst ved å løse oppdrag sammen, og med gode verdier som er forankret i det norske samfunnet. Eksempelvis var det for 20 år siden, forrige

måned, at TMBN tok over eget ansvarsområde i KFOR. 20 år etter, på dagen, møter over 200 tidligere ansatte opp på 20-års reunion hos TF TMBN på Rena med daværende bataljonssjef Robert Mood. Vi synes dette viser sterkt samhold og et unikt kameratskap som har bestått over tid.

Oppdrag man deltar i, og hvor man da er ambassadører for noe større enn seg selv, det er meningsfylt. For å forberede oss til dette er det viktig med kvalitet i hverdagen, slik at det man driver med har en mening. Vi må også se 24-timers mennesket. Sosial-kalenderen må ivareta alt personell som jobber i avdelingen, yngste til eldste, og legge fokus på og tilrettelegge for et familieliv ved siden jobben.

I en avdeling som skal være i stand til å løse oppdrag vi er satt til å gjøre, er det avgjørende at ivaretagelse av personellet har høy prioritet. Med familie-koordinator, psykolog, fysioterapeut og prest, er det lettere å ta vare på våre gutter og jenter, før, under og etter oppdrag.

Vi prøver å ta oss tid til sosiale arrangement som ivaretar alle ansatte og med familie. Vi skiller ikke på kjønn, krav er krav, og vi prøver å se individet i hverdagen. Samhold skapes via likt utgangspunkt som GSU2. Ved å vite hva de andre i avdelingen kan, skaper dette trygghet.

Hva gjør at vi skiller oss fra andre?

Krigens krav og våre erfaringer i skarpe operasjoner har vist at det stilles store krav til oss. Vi må derfor ha en standard og vilje til løse oppdrag som enkeltmenn og avdeling. Vi har et verdigrunnlag og egen seleksjon, hvor vi selekterer fra hele Forsvaret. Vi møter på jobb hver dag, for å trene, ikke bli trent.

Det er viktig at vi er ydmyke nok til å forstå at vi må fortsette å terpe på detaljer, fokusere på basisferdigheter, være sultne på innovasjon, samtidig lære av det vi har erfart. Vi henter daglig inspirasjon fra andre avdelinger i Forsvaret, for det gjøres veldig mye bra!

Hva er utfordrene med å skape avdelingsfølelse hos oss?

Hovedproblemet er at vi aldri får oppnådd en hel avdelingsfølelse, dette fordi vi ikke siden 1999 har deployert hele avdelingen på en gang. Samtidig har hyppige deployeringer med støtteavdelinger ført til tettere forhold til støtteavdelinger i bataljonsstridsgruppen. Vi er flere som mener at utfordringen er å sitte på Rena, uten å ha noe å gjøre. Vi er alle her fordi vi har lyst til å bidra.

Hvordan skal dere videreføre avdelingsfølelsen ved utskiftning av personell (tradisjoner feks)?

Det viktigste for oss er at vi ivaretar avdelingens historie og kultur. Kulturen vår er ikke noe som har oppstått plutselig, den er utviklet over tid, og et resultat basert på læring og erfaringer. Den må være tilgjengelig og synlig i hverdagen, dette gjør vi ved bruk av ulike artefakter som eksempelvis bilder.

Avslutningsvis vil jeg poengtere viktigheten i å ta vare på de ansatte. Anerkjennelse er nøkkelen til motivasjon, trivsel og for å bevare folk i stilling over tid. Integrer og sosialiser de nye, skap samhold, bygg nettverk. Ta vare på de gamle, husk dem. Fordi tiden vil gå fort, og fort kan det være du som er gammel. For dere nye; husk at vi står på skuldrene til kjemper.

.....
 Tekst // Petter Vik NK i Rådet av den Grønne Leidgang
 Foto // Petter Vik Privat

333 skv - «Lange dager og korte avstander»

Tre perspektiver på avdelingsfølelse - Del 3

*«På en øy langt nord i havet der hvor ORION'en bor,
sitter det en gjeng med gutter som skal verge Norges jord.*

*De er glemt av alle sine der de sitter landsforvist,
men de banner «død og pine» kanskje vi er best til sist.*

*Når de sør på er blitt sprø og er begynt å gå i frø
blander vi en drink av heimkok lagd av sukker, gjær og snø.*

Og da synger vi i kor en sang vi er har lært av mor:

«Vi har brennevin og jenter drikk opp glasset kjære bror»

Dette er første verset av skvadronssangen vår som er en del av den avdelingskulturen vi har. Den synges for full hals på hver julekaffe – det samme som julebeercall – som en del av vår stolte tradisjon og kultur. 333 skvadronen er en liten skvadron med rundt 100 personer som jobber både på bakken og i luften. Dette gjør at avdelingsfølelsen kanskje er sterkere her enn på de større skvadronene rundt om i Luftforsvaret. Men hva er det som definerer den?

Mange vil si at det er den lille plassen som gjør avdelingsfølelsen så sterk, samt at kollegaene dine er vennene dine. Det er de du gjør ting med på ettermiddagen, de du drar på fest med, og de du deler dagen derpå med. Dette skaper et samhold på jobb som går litt utover det militære, og utover den vanlige arbeidet. Vi blir sammensveiset både på jobb og på fritiden. Til tross for dette oppstår det også noen utfordringer. Da jeg startet i 2015 var det mange som bodde på Andenes, mens i dag ser vi en utvikling i pendlingen, og det er færre som bor på

Andenes. Det er ikke en stor utfordring, men det merkes at det ikke er like mange som er på Andenes i helgene som tidligere.

Selv med en økende andel pendlere er vi heldige som har flere måter og samles på. To ganger i året drar vi på simulator. I disse periodene så reiser vi i crewene til USA for fire intensive dager med mye trening og en god dose soling. Vi deler hele dagen med hverandre, uten at våre nærmeste er rundt. Vi blir «tvunget» til å bli kjent med hverandre, både på tvers av kategorier og alder, noe som skaper samhold. Simulatorperiodene blir altså brukt både til å opprettholde det faglige perspektivet, men også for å opprettholde det kollegiale som vi alle er glade i.

Det å ha simulator to ganger i året og reise på øvelser sammen, hjelper på avdelingsfølelsen. Det har alltid vært en kultur for at «vi er i best i det vi gjør». Selv om vi kanskje ikke er best lengre, så føler vi oss enda som én blant de beste. På denne måten får vi løst de oppdragene vi skal, og får gjort det med den minimale kapasiteten vi har. Det skal mye til før vi faktisk sier nei til å ikke gjennomføre noe. Oppdraget kommer først, både på øvelse og på «vanlige» dager.

Hva skiller oss fra andre? Det er ikke mye som egentlig gjør det. Det som kanskje er den største forskjellen er det kollegiale. Du jobber med vennene dine, og selv etter en lang dag på jobb er det alltid kort vei til en kollega kun for å slå av en prat. Det er vel kanskje dette som gjør at vi skiller oss mest ut fra andre. I tillegg til den dødskule

jobben med å kunne se så mye unikt hver dag, og å få lov til å være med på noe vi føler utgjør en stor forskjell for Norges etterretning.

Det er også en annen ting som kanskje virkelig skiller oss fra andre: en spesiell patch som vi får når vi ankommer skvadronen. Patchen kan byttes bort, men den kan ikke kjøpes, så det er kun disse to vi faktisk får. For mange er kanskje patcher bare en liten ubetydelig del av uniformen, men for oss er saint-patchen en del av vår avdelingsfølelse. Patchen har alltid vært en del av oss, og kan sees tilbake på med et historisk perspektiv også. Det er noe vi ønsker å ta med oss videre inn i en yngre generasjon.

Det er mange unge som har kommet til skvadronen den siste tiden. Det merkes godt at vi befinner oss i et generasjons- og kulturskifte, blant annet med overgangen fra en mannsdominert kultur til en mer likestilt kultur. En av utfordringene vi står ovenfor nå er at vi kanskje mister en del av den kulturen og avdelingsfølelsen veldig mange av de eldre har bygd opp. Til gjengjeld så skapes det en ny kultur som kan blomstre, og tanken om at «oppdraget kommer først» vil nok alltid bestå slik den har stått siden 333 skvadronen ble opprettet i 1942.

Helt siden 1942 har det alltid vært en eldre generasjon som har jobbet på skvadronen, og som flyvende på MPA (maritime patruljefly, red.anm). Dette har endret seg den siste tiden. Gjennomsnittsalderen har gått kraftig ned, noe som skaper en utfordring mtp. erfaring. De eldste går av med pensjon og etterlater seg en yngre generasjon som

må bygge opp deler av MPA-miljøet på nytt. Nå som hele skvadronen skal flyttes må hele miljøet pakkes ned og flyttes til en ny plass, for så og pakkes opp igjen. Det kan føre til at vi i en periode får en stor endring i hvordan vi opererer.

I denne perioden skal vi innfase nytt utsyr på en ny plass med ett nytt operasjonsmønster. I tillegg skal vi også ta imot en helt ny skvadron, som vi skal slå oss sammen med. 717 skvadronen er vedtatt nedlagt og skal flyttes til Evenes sammen med 333 skvadronen. Dette skaper en utfordring i hvordan vi skal bygge både fremtidige tradisjoner og en ny avdelingsfølelse. Vi står foran mange ubesvarte spørsmål: Skal sainten videreføres? Skal vi videreføre julekaffetradisjonen? Og hva med skvadronssangen, må den skrives om? Uansett vil den største delen av avdelingsfølelsen, som handler om det kollegiale og at oppdraget kommer først, skal uansett videreføres. Eller som det beskrives i siste vers av skvadronssangen:

*«At vi er de beste i landet dersom hersker ingen tvil,
Og om noen blir forbannet tar vi saken med et smil,
Om vi ikke er de beste i hver minste disiplin,
Er vi gode til å feste også er vi jævlig «keen».
Ja, for treerens renommé kan de ikke rokkes ved,
Det er vi som må ta jobben dersom noe skulle skje
Og den tar vi «Halvan» på og er du ennå i stand te å stå,
Tar vi bånnsky for skvadronen, og så lar vi «Helan» gå»*

.....
Tekst // Runa Wetjen Vingersjant / Systemoperatør P-3 Orion
Foto // Rune Pettersen Privat
.....

MOLVIK

Trykk det

BLI
KUNDE!

OSLO
BERGEN

Krigsskoleutdannede
offiserers landsforening

Kadetter, offiserer med krigsskole (OF) og sivile/militære med langtidsutdanning i en organisasjon – Krigsskoleutdannede offiserers landsforening.

KOL ER

en partipolitisk nøytral tjenestemanns-organisasjon tilsluttet Akademikerne. Akademikerne er den raskest voksende og nest største hovedsammenslutning i staten. Vi ivaretar dine interesser både i sentrale forsvarspolitiske spørsmål og i den sentrale og lokale utviklingen av dine lønns- og arbeidsvilkår.

VELG KOL FORDI

Vi mener at utdanning skal lønne seg, både lønnsmessig og tjenestemessig. KOL er i en unik situasjon som kan jobbe mot dette målet, siden vi har en homogen medlemsmasse.

Vi slipper normalt å ta hensyn til medlemmer med helt ulike interesser. Som største tjenestemannsorganisasjon under Akademikerne i Forsvaret representerer vi i de fleste sammenhenger alle akademikerorganisasjonene i Forsvaret.

FOTO: Forsvaret / Torbjørn Kjosvold

KOL TILBYR:

- Rask og pålitelig medlemsassistanse.
- Særdeles gode bank- og forsikringsordninger (gjelder også i INTOPS) i Danske Bank og Gjensidige.
- En time gratis juridisk rådgivning hos KOLs advokat.
- Gunstig avtale ved kjøp av bil – se våre hjemmesider.

Jo flere medlemmer vi blir, desto større gjennomslagskraft vil vi få. Meld deg inn i KOL i dag. Det kan du gjøre via våre hjemmesider www.kol.no.

FOTO: Forsvaret / Henrik Røyne

Ocean deep – Mountain high

Tailor-made logistics support solutions for complex operations in challenging environments worldwide.

Kaffen er lunken, Fenriks er tom og Sjef Ankerøl er klar til å dele erfaringer

Tekst // Alf Sollien OM 3
Andreas Bjørlo OM 3
Foto // Henrik Skåtun MV 2

«Vi har to sider å fylle, men det blir mye bilder», kunne jeg beroligende informere om. «Fett. Smell inn noen digge bilder av meg», sa sjef Ankerøl, og inntok horisontalen i sofaen. Jeg spør hva han håper at de betalende gjestene sitter igjen med:

Jeg håper de fikk et bra show, at de kjente seg igjen i humoren. Da må det være litt på kanten. Man må være litt frekk, det tror jeg er viktig. I hvert fall i Forsvaret, hvor man til vanlig ikke koddet med hierarkiet. Jeg husker ikke lovteksten, men vanligvis er det jo refsbart å få en overordnet til å miste ansikt foran andre. I revy er det heldigvis litt mer akseptert. Det skal sies at vi ikke gikk direkte inn for å drite noen ut. Foruten om Dedichen, selvsagt. Hun og Frank Bakke Jensen måtte jo tas litt. Men slik er det, når man er helt på toppen så må man regne med det.

Sikkerhet var mitt primærfokus. Det kunstneriske ble i stor grad overlatt til andre. Men det er som alle andre lederverv - uansett hva som skjer, så er det trynet mitt som blir nagla til veggen. Så jeg blandet meg litt inn av og til, for eksempel når det kom til Ingstad. Til sjuende og sist så er det jeg som må stå skolerett på sjefens kontor, dersom vi går over streken.

Vi hadde det litt moro med minoriteter. Den er tricky. Heldigvis står jeg innskrevet i samemanttallet, og klassen vår har flere etnisiteter. Jeg sover fremdeles godt om natta, for å si det sånn. Jeg gruer meg kanskje litt til å møte på Øverland i gangene. Parodien av han var nokså smal. Det er én ting å koddet med sjefen, det er nesten forventet, men en nyansatt du har møtt to ganger ... å stå og parodierte han foran 400 mennesker, det er litt spesielt.

I etterkant har tilbakemeldingene vært utelukkende positive, både fra kadetter og ansatte. Grunnmuren kjente seg ikke helt igjen i all den reageringshumoren, men man må jo overdrive, det er litt av greia. Så er det ikke til å stikke under en stol at det å bli relegert er den største frykten til kadettene ved skolen. Og når vi i tillegg har mistet så mange, blir den biten der nær.

Sånn på tampen må vi takke GOU2 som tok seg bryet med å drifte baren, og ikke minst de gode sjelene som ble med etterpå.

“Redaksjonen ønsker MV 2 lykke til med Ankerøl 2020!”

DE NYE EINHERJERNE

Nye einherjere, f.v: Herman Sandvik, Kirstine Knudsen, Valkyrje, Mathias Melgård og Carl Hermann Corneliusen.

Tradisjonen tro, og for femte året på rad, er Valkyrieblotet en arena hvor vi feirer Sjøkadettforeningen, nyter et etegilde og bringer til overflaten historier som ikke nødvendigvis alle Valkyriens krigere har fått med seg. Og kanskje viktigst av alt, så er Valkyrieblotet et arrangement som hedrer de krigerne som har gjort en viktig jobb for fellesskapet gjennom sitt engasjement og sin dedikasjon til Valkyrien.

I år var det hele fire stoler på hyllen over aulaen, og så fort Kaptein Meyer hadde ofret grisen, trakk den gemene hop inn for slagning. Valkyrje, i år representert av Silje Coughlan, steg inn og Ordenskanselliet kunne presentere følgende kadetter som årets einherjere av Valkyrieordenen:

Herman Sandvik

Kadetten blir beskrevet som et eksempel til etterfølgelse, uten at han krever anerkjennelse for kvalitetsarbeidet han gjør. Innsatsen han har lagt ned og ansvaret han har hatt, er blitt ledet med en jernhånd som selv Gjert Ingebrigtsen hadde vært stolt av. I én av nominasjonene står det følgende: «Herman er en som hver dag bidrar til fellesskapet, gjennom initiativ og tilstedeværelse. Han stiller alltid opp med entusiasme og engasjement, og bidrar ikke bare ved å være oppmann og leder, men også ved egen, fremragende deltagelse.»

Kirstine Knudsen

Hærkadetten har evnet å være et bindeledd på tvers av både klasser og kull, og beskrives som hjelpsom og assisterende. Hun har vært delaktig både åpent og skjult, og fremstår som en klippe for kadettene og fellesskapet. I én av nominasjonen beskrives Kirstine som en som «evner å se hva som er viktig i hverdagen, og som ikke nøler med å be om eller tilby støtte. Hun er et ja-menneske som bidrar med engasjement og kreativitet, og med et ønske om å løfte frem andre.»

Carl Herman Corneliusen

2. årskadetten har vist en stå-på-vilje helt utenom det vanlige. Hans sans for rettferdighet og nytenkning har gagnet eget kull, og vil trolig synliggjøres i alle fremtidige kull. Kadetten uttrykker gledelig sine egne meninger, spesielt om de er fordelaktige for sine medkadetter. I én av nominasjonene står det følgende: «Corneliusen fortjener å bli hedret for sitt utrettelige arbeid for alle kadetter, hans dype sans og driv for rettferdighet, samt han villighet til å jobbe i det stille, uten krav om anerkjennelse eller belønning.»

Mathias Melgård

Kadetten skiller seg ut i mengden ved at han aldri sier nei, og alltid ønsker å bidra og hjelpe. Han løfter ethvert arrangement for Valkyrien, og ikke minst bemerkes hans kirurgi av Kadett Max sin brukne nese. Han evner også å løfte frem de som er rundt han. I én av nominasjonene står det at Mathias er «ydmyk og empatisk av person, og en som alltid setter andres behov foran sine egne. Mathias er uredd, og står opp for fellesskapet når det er noe som er urimelig. Dette gjelder både faglig, internt i klassemiljøet og sosialt i Valkyrien.»

VALKYRIENS HEDERSPRIS

Hedersprisen blir gitt til en ansatt ved Sjøkrigsskolen som utover sin stilling har bidratt i Valkyriens ånd. Under årets Valkyrieblot ble denne prisen tildelt nestkommenderende ved Sjøkrigsskolen kommandørkaptein Sigvard Sandvik. Kull Uredd, som sendte inn nominasjonen, mente at «Siggen» oppfylte alle de forhold som fremkommer av Valkyriens lov, og at han dermed fortjente å bli tildelt Valkyriens hederspris.

NK Sigvard Sandvik er en mann som står sterkt blant kadettene på skolen og spesielt i kull Uredd. Et eksempel som underbygger dette, er da alle kadettene i kull Uredd reiste seg under gradueringsmiddagen sin og takket Siggen for den innsatsen han har gjort for oss. Sandvik fremstår ovenfor kadettene som meget profesjonell og omtenksom i sin rolle som nestkommanderende. Gjennom sin stilling har han vært en stor ressurs for kadettene ved skolen i mange år.

Selv om han sitter i en autoritær stilling på skolen er han alltid imøtekomende og det er aldri noe problem å spørre om han har et minutt eller to til å diskutere problemstillinger som angår oss.

Valkyrien er avhengig av et godt samarbeid med Sjøkrigsskolen for å kunne drifte foreningen til kadettene beste. Dette mener vi at Sandvik er med å tilrettelegge for på en meget god måte. Han utviser forståelse og støtte for alle aktivitetene som foreningen ønsker å sette opp, fra sjørøvertokt til studentfest med Vitenskapelig Høgskole.

Samtidig er han bevisst på utfordringene dette kan innebære og er konstruktiv dialog med arrangørene for å sikre et best og sikrest mulig resultat. Han ser viktigheten av arbeidet Valkyrien gjør og er med på å legge til rette for et best mulig resultat i samspill med skolen.

Gjennom de årene kadettene i kull Uredd har gått på skolen har de fått oppleve «Siggen» i flere roller. Både som NK, Skolesjef og ansvarlig for omstruktureringen av SKSK under FHS. Til tross for de forskjellige oppgavene han har hatt har kadettene alltid opplevd den samme positive, omgjengelige og dyktige lederen. Han har balansert tilstedeværelsen sin på en god måte og hatt en omgjengelig tone blant kadettene.

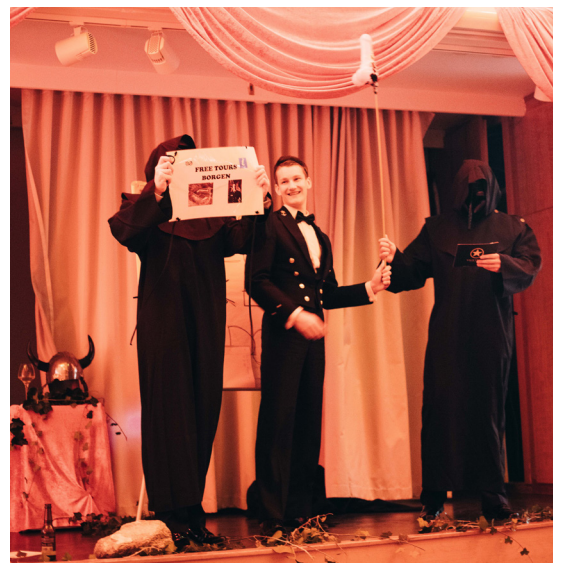
Under styret i 2017/18 gikk skolen og Valkyrien inn for å prøve å bygge et felles ansikt utad. Dette har resultert i treningsdressene til skolen og de nye treningsdraktene. Et veldig vellykket prosjekt som NK skal ha deler av æren for.

Kommandørkaptein Sigvard Sandvik med en håndfull kadetter fra kull Uredd under årets Valkyrieblot.

BLOTET

KADETTFORSIKRING

Vet du at
du har gratis
forsikringspakke
under utdannelsen din?

Du får forsikrings-
pakken #under28,
helseforsikring,
TS-forsikring
og advokat-
bistand

Taps- og skadeforsikring

- Fyll ut TS- skjema og erklær deg ikke skyldig
- Ved uenighet med avdeling kontakt BFO
- Vi dekker tap/ skade mellom 1.000-10.000 kr

Advokat- bistand

15 timer gratis pr.
kalenderår

Helseforsikring

- Konsultasjon/ behandling hos spesialist innen 10 virkedager
- Døgnåpen helsetelefon
- KRY - Lege på mobil
- fysikalsk behandling og psykolog.

Ulykkesforsikring
inkl. ekstremsport-
og krigsrisikodekning

FORSIKRINGSPAKKEN

#under28

TRYGGHET FOR DEG SOM
ER UNG I BFO

Innboforsikring

Vet du at du har

- Superdekning
- Egenandelsdekning på skadet leiebil
- Gratis helsetelefon
- Stort nettverk av sykehus/ lege du kan finne på appen
- Omfatter deg og din familie på samme adresse

Reiseforsikring

Vet du at du har

- Superdekning
- En egenandelsfri skade i året
- Uhellsskapde på sports-utstyr i bruk
- Dobbel boligforsikring
- Utleieforsikring

Bli medlem av

Forsvarets Personellservice

FP er blant de beste på spare- og lånebetingelser.

Hos FP får du:

- Sparekonto med god rente
- Lån med gode renter og betingelser
- Forsikringer hos Sparebank1 og If
- Nettbank/mobilbank
- Rentefri nedbetaling på kjøp hos Funif
- Rabatt på drivstoff hos Esso

For mer informasjon og vilkår se vår
hjemmeside: www.fp.no.
Tlf: 21 07 57 00
E-post: fp@fp.no

The logo consists of the letters 'FP' in a large, stylized, white serif font with a slight shadow effect, set against the dark blue background of the ship's hull.

Forsvarets Personellservice

HVA BETYR AVDELINGSFØLELSE I DNB?

I skrivende stund sitter jeg hjemme i sofaen med min mamma, Benedicte Schilbred Fasmer. Det dufter nybakte rundstykker etter hun nettopp ordnet en deilig brunsj for familie og noen venner. Evnen hennes til å balansere jobb og familie er imponerende. Uansett hvor opptatt hun er, så finner hun alltid tid til å ta vare på oss hjemme. Jeg vil beskrive min mamma som nøktern, ydmyk, klok og med en enorm ståpå-vilje.

I denne utgivelsen av Dogwatch er temaet avdelingsfølelse. Nå som hun endelig har litt tid til overs, håpet jeg min mamma kunne fortelle meg litt om hvordan avdelingsfølelse preger hverdagen og hennes lederskap i DNB.

Jeg spør henne først hva hun tenker når hun hører ordet avdelingsfølelse?

Jeg må ærlig innrømme at ordet avdelingsfølelse ikke sier meg noe. Hvis avdelingsfølelse er hvordan en engasjerer seg i jobben og hvordan tilhørighet preger arbeidet ditt i hverdagen, og det er sånn jeg velger å tolke ordet – så tenker jeg parallellen i næringslivet, er kultur.

Jeg vil trekke frem viktigheten av at en organisasjon vet hvor den skal. En må ha overordnede mål som kan trekkes inn som avdelingen sitt felles mål. Hver enkelt leder må være klar over hvordan en skal bidra inn i overordnede strategier. Dersom ikke retningen er klar, er det vanskelig å legge opp kulturen rundt det. Bunnplanken i god kultur er å vite hvilken vei man skal.

Vi velger å bruke kultur som videre utgangspunkt, og det neste naturlige spørsmålet er hvordan hun vil beskrive kulturen i DNB?

Jeg vil beskrive kulturen i DNB som veldig positiv. Det er masse flinke folk, med mye kompetanse. Vi deler kunnskap internt, heier på hverandre, og virkelig jobber for at andre skal lykkes i konsernet med å oppnå mål. Dette gir oss en god dynamikk. DNB er en organisasjon som består av veldig mange flinke og kompetente mennesker, og det preger kulturen.

Videre, så er det viktig å ha en kultur for læring og kompetanse. Vi lever i en tid i konstant forandring. Forandringen går i takt med digitaliseringen og endringen i samfunnet. Som bank er det utrolig viktig å ha en kultur

som støtter læring og innovasjon, slik at vi kan henge med. Også som ledelse er det viktig å legge til rette for kontinuerlig læring. For oss er det viktig å være en lærende organisasjon. Jeg vil anta at i en militær organisasjon er dette like viktig.

Hvordan bruker du kultur i ditt lederskap?

For meg er det viktig med høy grad av tillit. Som leder har jeg fokus på å gi høy tillit til medarbeidere, samt stille krav. Dette gir motivasjon og engasjement, som er helt avgjørende for å levere gode resultater, og kontinuerlig søke bedre løsninger.

Diskusjonen vår går videre rundt forskjeller og likheter mellom Forsvaret og næringslivet. Om det er oppdragsstyrt eller kommandobasert, og hva forskjellene er. Vi sammenligner et oppdrag i Forsvaret og et typisk mål i DNB.

I DNB kan du sammenligne oppdragene med målene dine. Eksempelvis: Vi skal beskytte markedsandelene i et område og øke veksten. Dette blir mandatet du får som leder. Oppgaven og målet blir å bruke banken sine ressurser og kompetanse for å løse det oppdraget. Å eie målet og resultatene sammen. Det skaper engasjement og vilje til innsats.

Som leder har jeg brukt dette veldig bevisst. Vi jobber i team, og det er viktig å få frem den samlede kompetansen i teamet. I ledergruppen har vi hatt en veldig åpen dialog om mål og måten å løse det på, men også om utfordringer. Det kan høres ut som en selvfølge, men her er man ofte

I DNB er det avgjørende at det er lov å gjøre feil, det er takhøyde, og vi er opptatt av å prøve nye muligheter

// BAKGRUNN //

Benedicte Schilbred Fasmer har nettopp gitt seg som konserndirektør med ansvar for Bedriftsmarkedet i DNB.

Hun har jobbet innen finans og kapitalforvaltning i 25 år, og har også vært i forskjellige styrever i små og store bedrifter, deriblant som styreleder på Oslo Børs.

forsiktig, ettersom det kan være sårbart. Det er viktig å ha fokus på gode diskusjoner, med både for- og motforestillinger. Da kan vi ta bedre og raskere beslutninger.

Videre, er åpenhet og tillit to viktige faktorer for å skape en kultur som er preget av trygghet. I DNB er det avgjørende at det er lov å gjøre feil, det er takhøyde, og vi er opptatt av å prøve nye muligheter.

Vi prater litt om at Forsvaret prøver å få inn disiplin i kulturen, og om det er relevant i DNB?

Der tror jeg at næringslivet har mye å lære av Forsvaret, spesielt tidlig i yrkeslivet. Få inn gode arbeidsvaner og holdninger så tidlig som mulig. Levere og gjennomføre. Lære å stå løpet og tåle litt motgang. Den gode og systematiske tilnærmingen dere har i Forsvaret kunne vi lært mer av i næringslivet.

Jeg spør henne om å utdype det nærmere.

Vi har de siste årene jobbet med en slik tilnærming med nyansatte i DNB. Vi hadde høyt sykefravær, folk kom for sent på jobb, var borte fra jobb etter store fotballkamper og tok ikke jobben alvorlig nok. Du blir betalt for møte på jobb og for å gjøre en jobb. Det må en ta på alvor og ha en viss pliktfølelse for.

For å bedre kulturen i mitt område på dette, gikk vi systematisk til verks, og ble tydeligere på forventningene fra oss som arbeidsgiver, og ble også nøyer med oppfølging. Et enkelt eksempel er at man oppfordres til å forsøke å stille på jobb selv om man er litt snufsen – så får man heller

gå hjem om det ikke fungerer. Å stille presis er en klar forventning. Overraskende nok var dette ingen selvfølge i utgangspunktet.

Nå har vi snakket om forskjellige deler at ledelse og kultur, men hva er en god kultur egentlig?

Det er et fryktelig vanskelig spørsmål. Det er kanskje lettere å starte med å beskrive negativ kultur? Hvor ingenting blir verdsatt, der det lav takhøyde for feil, det du gjør teller ikke, eller du får ikke anerkjennelse eller belønning for innsatsen du gjør. Hvordan er en kultur som understøtter gode team? Det er det motsatte, og det er det du tilstreber å understøtte som leder.

I DNB har vi faktisk sagt at vi ønsker en «gi slipp ledelse», i motsetning til en kommandostyrt ledelse. Det betyr at ansatte må ta et større ansvar og eierskap i egen innsats. Forskning viser at det er mer motiverende og skaper resultater.

Samtalen går videre og vi blir sittende å prate en stund, før mamma sier noen velvalgte ord:

Det som er viktig å tenke på er at kultur ikke noe en bestemmer. Det er resultatet av ledelsen og stemningen i bedriften. Du kan gi retning i hvilken adferd og verdier du ønsker, men kulturen må alle bidra til å skape. En kultur er alltid i endring, og blir preget av hvordan situasjoner og mennesker blir håndtert til enhver tid.

Ex Unitate Vires

- fra fellesskap kommer vekst -

Tekst // Simen Askeland
Kirstine Knudsen
Foto // Henrik Skåtun

MM 3
LOR 3
MV 2

Sosiale behov har, så lenge mennesket har eksistert, vært relevant for vår atferd og motivasjon. I følge Maslow (1987) sin behovspyramide er mennesket trengende etter tilhørighet så fort mat, vann, og økonomisk sikkerhet er et faktum. Det er altså ikke uten grunn at studenter bruker tid og energi på å planlegge fadderuker, oppretter idrettslag, og arrangerer fester underveis i studietiden. Grunnen er at vi er søker tilhørighet til noe, og på Sjøkrigsskolen kan vi finne denne tilhørigheten i Valkyrien.

Sjøkadettforeningen av 1898 Valkyrien fungerer som et ivaretagende organ av det utenomfaglige ved skolen. Valkyrien tilstreber å treffe alle kadetter på en eller annen måte; enten det er gjennom undergruppene til Valkyrien idrettslag, engasjement- og kunnskapsformidling i Dogwatch eller i planleggingsgrupper av arrangement ved Sjøkrigsskolen. Ved siden av tunge mattefag og ledelsesfilosofier, ivaretar Valkyrien kadettene sine interesser og behov utover studiene. Avbrevet Valkyrien sørger for, åpner for initiativ og trivsel blant kadettmassen og kan derfor argumenteres å være uhyre viktig.

Relevansen av avdelingsfølelse og kohesjon beskrives av Stewart (1991, s. 29); «military units with high cohesion are more combat-effective than units with low cohesion». Dersom en betrakter Valkyrien som en military unit, en operativ avdeling, understreker den overnevnte beskrivelsen viktigheten av kadettforeningen. Allikevel mener vi det er utfordrende å betrakte Valkyrien som en operativ avdeling. Dette på bakgrunn av at foreningen sine medlemmer ikke kan betegnes som «Kompani Valkyrien», og vi kommer ikke til å bekjempe fienden som en samlet avdeling. Kan det være slik at Valkyrien sørger for større grad av avdelingstilhørighet, og ikke nødvendigvis avdelingsfølelse?

Svaret på spørsmålet over divergerer mellom kadettene. Hvorvidt studietiden ved Sjøkrigsskolen gjør at kadetter opplever avdelingsfølelse, fellesskap og/eller tilhørighet skal være uvisst. Dette er trolig veldig individuelt, og kan ikke besvares av artikkelforfatterne. Når det er sagt, vil samtlige kadetter og ansatte ha et forhold til Valkyrien. Et forhold som kan variere, men et forhold som kommer av en synlig kadettforening. Dette forholdet gjør at enkelte kadetter vender tilbake til Sjøkrigsskolen og Valkyrien år etter år. Vi velger å bruke Ubåtvåpenet som et videre eksempel.

Ubåtvåpenet er kjent for deres sterke avdelingsfølelse, ville periskopball og (noe ironisk) synlighet i Sjøforsvaret. Til tross for at undervannsoffiserene tjenestegjør i en avdeling med såpass sterk kohesjon som Ubåtvåpenet innehar, velger flere å vende tilbake til det fellesskapet Valkyrien representerer. Nylig gjennomførte Valkyrien årets Valkyrieblot. Hovedbordet måtte utvides da det ikke var plass til alle tidligere einherjere som hadde tatt turen til Wallemsviken. Hva er det som gjør at æresmedlem Roald, ridder Ola, einherjer «Onkel» Lavoll, Einherjer Hongset også videre, vender tilbake til Valkyrien?

Her mener vi svaret ligger i tilhørigheten til foreningen, mer enn avdelingsfølelsen som en potensielt opplevde under studietiden. Uavhengig av hvilken avdeling en arbeider i, vender flere kadetter tilbake til Valkyrien og dette stammer gjerne fra en forpliktelse som opparbeidet seg i ens tid som kadett. Forpliktelsen kan utarbeides gjennom undergruppene til Valkyrien idrettslag, engasjement- og kunnskapsformidling i Dogwatch eller i planleggingsgrupper av arrangement ved Sjøkrigsskolen. Til tross for at Valkyrien muligens ikke gjenspeiler en avdelingsfølelse og dens definisjoner, er foreningen utvilsomt viktig. Valkyrien evner å samle alle offiserer i Sjøforsvaret, samt flere offiserer i Hæren og Luftforsvaret. Dette gjøres både under studietiden, og i årene etter graduering.

Videre, ser vi for oss at Valkyrien blir viktigere med tiden som kommer etter Sjøkrigsskolen, og etter endt karriere i Forsvaret. Foreningen legger grunnlag for et fellesskap en alltid vil være en del av. Valkyrien, og arbeidet Valkyriestyret gjør, kan bli tatt for gitt under perioden som kadett. Her og nå oppleves kanskje ikke styrets, oppmennenes og andre bidragsytere sin innsats som det viktigste. Over en 100 års periode vil ikke de overnevnte sin innsats være det som står igjen. Det vil være hva Valkyrien representerte. Som tidligere nevnt, også i samtlige taler under Blotet 2019, er det fellesskapet og tilhørigheten Valkyrien representerer som er viktig.

Flere studier viser til hvordan et godt arbeidsmiljø genererer produktivitet, effektivitet og initiativ. Lem (2019) for eksempel, viser til en undersøkelse hvor «72 prosent av respondentene svarte at det aller viktigste med arbeidsplassen er gode kolleger, og et godt arbeidsmiljø». Undersøkelsen belyser hvordan lønn og incentiver ikke alltid kommer i første rekke, hva gjelder motivasjon og innovasjon. Trivsel og sosial tilhørighet derimot, anses som relevant og viktig for å yte på arbeidsplassen. Studiehverdagen er kadettene sin arbeidsplass i tre år, og erfaringer som gjøres i studiesammenheng tas naturligvis med i videre arbeidsliv. Derfor er plattformen som Valkyrien danner viktig for kadettene, spesielt nå som både kadetten sin gjennomsnittsalder og tidligere erfaringer går ned.

Perry & Wiese (1990, sekundærreferert i Sørensen og Thomsen 2018, s. 115) tydeliggjorde at offentlige ansatte motiveres av «å hjelpe andre og utvikle samfunnet». Valkyrien tufter på dugnadsånd og en tanke om å ønske å bidra til fellesskapet, noe som nettopp denne empirien understøtter. Sett i et slikt lys er Valkyrien heldige, som kan flotte seg med kadetter som har kjempet seg til en plass på skolen og som ønsker å bidra til alt vi har, og alt vi er. Generelt sett motiveres kadetter ved Forsvarets høyskole av å engasjere og lede, og det er nettopp slik adferd som gjør at foreningen og kadettene sammen danner en god sirkel.

Det er ikke mange studenter som er garantert jobb til de er 60 år etter endt skolegang. Det er heller ikke typisk å tjene penger eller få dekket kost og losji under studietiden. Når nyutdannet politi river seg i håret av søknadsprosesser, kan majoriteten av ferske sjøoffiserer være sikker på å møte kullinger i porten på Haakonsværn eller andre forsvarsbaser de neste tre-fire årene. Norge er lite og Forsvaret enda mindre. Sjøkadetter haker altså av mat, vann og økonomisk sikkerhet på Maslow sin behovspyramide, og de sosiale behovene står for tur. Ved Sjøkrigsskolen er det Valkyrien som er den beste kilden for å dekke og ivareta disse behovene.

En slik ivaretagelse er derfor riktig og viktig for ønsket avdelingsfølelse og tilhørighet.

Vil du være med å fremme et stridsdyktig Sjøforsvar?

Vil du styrke Sjøforsvarets korpsånd og kameratskap?

Har du noe på hjertet og ønsker å bli hørt av beslutningstakere på høyt nivå?

Ønsker du å vite mer om aktuelle saker i og for Sjøforsvaret?

Vil du bygge nettverk på tvers av alder, grad og organisatorisk tilhørighet?

Da er Sjømilitære Samfund noe for deg!

Bli medlem nå på www.sms1835.no og følg oss på Facebook

Hvem redder deg hvis du får hjertestans nå?

Hvert år dør mer enn 2500 personer i Norge av plutselig **hjertestans**. Mange flere kunne overlevd med en hjertestarter.

Kampanjetilbud på Norges mest solgte hjertestarter!

NÅ 9.990,-

Eks mva. 12 488 inkl. mva

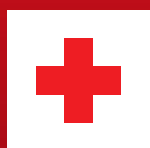
Tilbudet inkluderer bæreeveske.

NORGES MEST SOLGTE HJERTESTARTER!

- Passer privatpersoner og alle typer bedrifter.
- Svært brukervennlig, med norsk tale.
- Robust og vedlikeholdsfri. Tåler fukt og støv.
- Den fremste teknologien innen defibrillering.
- CE og FDA godkjent.
- Markedets beste garanti på hele 10 år.

Bestill i dag!

Tlf: 56 12 37 00

Røde Kors Førstehjelp

Æresmedlemmer og riddere i Valkyriens Ordensvesen fra 1898 til i dag

Fra det hele begynte i vår ærverdige forening, 10. november 1898, og frem til i dag, er det blitt utnevnt totalt 16 æresmedlemmer (tre) og ti riddere (åtte). Parentesen angir nålevende. I dag er kriterier for tildelinger av Valkyriens æresbevisninger nedfelt og nøye beskrevet i lovens § 8. Jeg skal nå begi meg ut på et historisk tilbakeblikk på de nevnte æresbevisningene.

De gamle arkiver er dessverre noe mangelfulle, og det kan være vanskelig å finne lovtekster med kriterier for de første tildelinger. Valkyriens første æresmedlem var daværende sekondløytnant **Trond Stamsø**. Han var formann i 1916/17, og ble utnevnt kort tid etter dette. Nøyaktig år for tildelingen fremkommer ikke i arkivene.

Det neste æresmedlemskapet ble tildelt sekondløytnant **Rolf Scheen** i 1921, formann i 1918/19. Rolf Scheen, senere orlogskaptein, historiker og dosent ved skolen i en årrekke, har vært den mest betydningsfulle bidragsyter for bevaring av Valkyriens historie. Han var forfatter for både 50-års historieboken og senere 75-års historien. Undertegnede hadde stor glede av å arbeide tett opp mot Rolf i utgivelsen av den siste historieboken. Boken om Valkyriens 100-års historie, forfattet av Aage Rødseth, bygger på Rolf Scheen sine to tidligere utgivelser.

Etter disse utnevnelser var det lenge stille rundt tildeling av æresbevisninger. For våre to «founding fathers», **Christoffer Bremer Vahl Meyer** («Kaptein Meyer» i dag), og **Johan Andreas Bull**, gikk det ca. 50 år før de ble utnevnt til æresmedlemmer. Dato for utnevnelserne er ukjent, men det var en gang etter 2. verdenskrig.

Vi er fremme ved 1950 tallet og i 1959 ble **Tore Claes Blom** æresmedlem. Det samme året ble en «bauta» ved skolen, skolens førstetillitsmannskadett III **Ove Dines Høegh** tildelt Valkyrieordenen, og slått til ridder av Valkyrien. Dermed ble han den første ridderen i Valkyriens historie. Videre var han formann i 1958/59 og hadde verv i alle valkyriestyrene de tre årene han var elev ved Sjøkrigsskolen. Hvorfor ble så ikke Ove Høegh utnevnt til æresmedlem i 1959? Svaret finner vi i lovteksten fra 1959, § 15: «Valkyrieordenen» tildeles æresmedlemmer. Dekorasjonen kan også tildeles særlig fortjente medlemmer av III – klasse, dog uten at de innbys som æresmedlemmer». Kadett III Ove Høegh var elev ved nederste avdeling. Kanskje Valkyrien i dag, 60 år senere, bør rette opp i dette ved å gi denne hedersmannen og valkyrievennen sin rette æresbevisning?

Fra slutten av 50-tallet og utover på 80-tallet ble det foretatt flere utnevnelser til det jeg vil kalle «institusjonelle fyrtårn» ved skolen. Dette var ansatte ved skolen som kadettene hadde et meget nært forhold til, de var høyt respektert og aktet. De var alle gode valkyrievener, på hver sin måte. Dette gjaldt følgende: dosent **Jørgen Otto Dedekam** (1958), dosent **Toralf Berntsen** (1964), admiral **Folke Hauger Johannessen** (1964), advokat **Odd A. Liberg** (1969), Oldfrue **Astrid Wettergren** (1984 – ridder i 1974) og admiral **Thorleif Pettersen** (1984).

I 1971 så et nytt æresmedlem dagens lys, **Gerhard Bowitz Ihlen**. Han var formann 1968/69, særdeles dyktig sådan, og var høyt skattet ved skolen. I 1969 tok han initiativ til og gjennomførte en aksjon til inntekt for Krigsinvalidforbundet i Norge, og Sjøkrigsskolen og Valkyrien ble satt på det nasjonale kartet. Gerhard var også initiativtakeren til ankerøl, som ble innvilget av skolesjefen

våren 1970. Det var gudstjeneste i aulaen den ene fredag, og billig øl den neste. Ankerøl var en «høydare» i min skoletid. Tradisjonen var at skolesjefen snurret på et stort lykkehjul på scenen, som igjen regulerte ølprisen. Til tider var ølen helt gratis! Ut på 1990-tallet en gang ble dette tradisjonelle ankerølet «tatt av plakaten», og det ble til det vi i dag kjenner som en årlig revy av meget høy kvalitet. I 1977 var det en ære for meg å bli slått til ridder. Jeg var formann 1974/75. **Rune Helljesen** og **Thorleif Thorleifsson** ble begge riddere i 1982, hvorav Rune var formann i 1975/76 og Thorleif i 1977/78.

Så til 1985 hvor **Lars Atle Skorpen** blir slått til ridder. Han var formann i 1984/85. Presidenttittelen ble forøvrig innført på generalforsamlingen i 1985. Valkyriestyret, under hans kommando, innledet et taktskifte, og skapte nesten daglige tilbud til kadetter som ønsket en sosial inkluderingsarena. En ny tid for foreningen. Valkyrien har fått mye tilbake fra Ridder Lars Atle. I 25 år etter utnevnelsen gjennomførte han et «motivasjonsseminar» med hvert av de nye styrene i Valkyrien. BZ!

På 90-tallet tildelte Valkyrien en rekke nye æresbevisninger, det ble to nye æresmedlemmer og fire nye riddere. Første æresmedlem ut var **Inge Steensland** i 1996 og deretter Kommandør **Sjur Normann Østervold** i 1999, formann 1936/37. Sjur er «far» til valkyrieringen, som første gang ble satt på en kadettfinger høsten 1937. I 1942 ble han forøvrig tildelt krigskorset med sverd. I 1995 fikk «Riddervesenet» sitt første kongelige medlem da **H.K.H. kronprins Haakon** ble slått til ridder. Lektor i sjøkrigshistorie **Tore Prytz Dahl** ble ridder i 1996 og i 1997 ble nåværende æresmedlem, Admiral **Egil J. Eikanger**, utnevnt til ridder av Valkyrien.

Siste ridderutnevneelse på 90-tallet ble tildelt flaggkommandør **Tor Georg Monsen** i 1999. I 1953 var han initiativtaker og leder av «Valkyrieutvalget av 1953» som fikk liv i kadetttforeningen i Oslo. Han ble senere NK ved Sjøkrigsskolen fra 1978-80, og var god støttespiller for Valkyrien. Han var sterkt behjelpelig i fremskaffelsen av Valkyriens arkiver som dannet grunnlag for utgivelsen av 75-års historieboken.

Vi er kommet frem til 2000-tallet hvor det endelig var **Ola Bøe-Hansen** sin tur til å bli «adlet» da han i 2001

ble slått til ridder. Ridder Ola har vært president både i 1998/99 og 1999/2000, den eneste i historien som har vært president i to perioder. En glitrende skribent som også skrev kapittelet om Valkyrien i 200-års jubileumsboken til Sjøkrigsskolen. Meget god lesning! Ridder Ola har et varmt hjerte for Valkyrien, og er en «flittig» gjest på Valkyriens arrangementer.

Fra ridder Ola sin utnevneelse i 2001 og frem til i dag er det totalt fire nye æresbevisninger: to æresmedlem og to riddere. I 2009 ble Admiral Egil J. Eikanger «oppøyet» fra ridder til æresmedlem. Det har kun skjedd totalt tre ganger i historien. Det var en meget populær utnevneelse ved skolen. Han avsluttet sin tale etter slagningen med følgende: «Jeg føler i grunn det er Valkyrien som fortjener anerkjennelse – ikke jeg, men du verden hvor stolt og glad jeg er». Æresmedlem Egil viser stor interesse for det som skjer i Valkyrien. Han er alltid rask med tilbakemeldinger til styret når det er forventet, og han er en en god skribent i Dogwatch.

En av de siste utnevneelsene dette tiåret var **Rita Lihaug**, en sivil ansatt ved skolen i en årrekke. Hun hadde etablert et nært forhold til kadettene i denne tiden, noe de tydeligvis satte pris på ved å slå henne til ridder i 2012. To år senere ble det en «historisk» utnevneelse i ordensvesenet da første kadett fra Hæren, **Manav Kumar**, ble slått til ridder. Han var president 2012/13. I 2016 var det min tur til å bli oppøyet til æresmedlem. Jeg kommer ikke høyere på rangstigen i dette jordiske liv, og selv med over 40 års «ekteskap» med Valkyrien har jeg ikke tenkt å skille meg ennå.

Det er sagt at Valkyriestyret kommer og går, men æresmedlemmer og riddere består. En slik utnevneelse medfølger også forpliktelse. Vi bør alle prøve å spille Valkyrien god, og hjelpe til med kontinuitet og erfaringsoverføring fra ett år til et annet. Etter Blotet i 2016 skrev Ridder Lars Atle følgende til presidenten på vegne av oss som henger i rammer i Fenriksmessen:

«Det er noe unikt over dette vi får være med på. La oss ta vare på det, delta og bidra med råd og vink der vi kan».

.....
Tekst // Æresmedlem Roald Sivertsen
Foto // Arkivfoto
.....

En håndfull æresmedlemmer og riddere på sommerballet i 2000.

Oldfrue Astrid Wettergren og advokat Odd Liberg.

Tekst // Carl Hermann Corneliusen

SMN 2

Foto // Henrik Skåtun

MV 2

Bli med på Valkyriens største prosjekt for det kommende året – vi skal forvandle bygg 0038 til et ankerpunkt i kadetthverdagen. Artikkelen vil ta for seg bakgrunnen for prosjektet, hva det er vi vil oppnå og hvordan vi har tenkt til at det skal foregå.

«Valkyrieånden» blir til

Året er 1898. Sjøkadett av 1. klasse Odd Ingvaldstad, noe beskjeden av sitt slag, unnfanger ideen om å samle fellesskapet på skolen i en egen kadettforening. Det var videre på initiativ fra kadett Meyer og hans kullinger at foreningen ble stiftet. «Valkyrieånden» oppsto med dette som fenomen, og denne fellesskapsånden skulle ha mye å si for årene som kom. I 1998 ble dette nedtegnet i foreningens motto; «Ex Unitate Vires» - fra fellesskap kommer vekst. En nærmest læresetning som kan fungere som en rettesnor i kadetthverdagen, men også et viktig faktum. Valkyrien har bidratt til mange sosiale arrangementer og aktiviteter, deriblant relasjonsbygging, kompetanseheving, selvstendig tenkning og interesse for egen utdanning og profesjon.

Valkyrien i dag

Kadettforeningen har vist seg gjennom historien å være et viktig ankerpunkt for kadettene. Det har eksistert mange ulike utdanningsordninger og Sjøkrigsskolen har vært huset ulike steder. Kadettforeningen derimot har eksistert uavhengig av rammene for utdanningen. Foreningens

formål står tilnærmet uendret siden opprettelsen i 1898; Foreningen skal legge forholdene til rette for at medlemmene kan dyrke og videreutvikle sine interesser for sosialt samhold, kameratskap og fysisk fostring. Kadettilivet har alltid vært preget av et høyt arbeidstempo og en travel hverdag, dette er intet mindre gjeldende i dag hvor den teknologiske utviklingen har gjort oss enda mer travle. Dette bringer med seg en viktig oppgave for Valkyrien; å holde seg relevant for å ivareta nettopp det sosiale fellesskapet. Dette er bakgrunnen for prosjektet.

Ideen om et nytt fristed

I 2005 åpnet Valhall som et fristed for kadettene i en ellers travel hverdag; her kunne kadettene nyte mjød og ta del i fellesskapet på en helt ny måte. Valhall er derimot forbundet med fest, både på godt og vondt. Valkyriestyret ser derfor potensialet i et nytt ankerpunkt, et samlingspunkt på mange måter. Det er dette prosjekt "Athens" handler om. Nede på kaien ligger et beskjedent lite hus, med iøynefallende trekk fra en gresk middelhavsarkitektur. Huset manglet innredning, sjel, og kjærlighet.

Huset ble tidligere brukt av skolens band «KNM Torpedo», som etter en befaring av Forsvarsbygg fikk melding om at det var helseskadelig å oppholde seg i bygget. Etter at bandet flyttet opp på musikkrommet inne på skolen har det lille sjarmerende middelhavshuset stått forlatt. Det har florert av søppel, murpuss og gammelt ræl. Etter en dag med dugnadsarbeid ryddet vi ut av huset og ideene begynte

Valkyriens nye samlingssted

- Prosjekt «Athens» -

å florere; uteplass med grillmuligheter, en etterlengtet badestige, sittebenker, og en hjemmekoselig innredning med mye merkelig inventar (litt slik som i Löwens hule, hvor det henger kuriositeter fra både her og der).

Hva så med dette bygget på kaien?

Vi ønsker at foreningen kan sette huset i stand for at vi sammen kan skape et oppholdssted i hverdagen. Visjonen er å samle mennesker og skape gode hverdagsøyeblikk, både underveis og etter at «huset står ferdig». Det er alle de hverdagsøyeblikkene som utgjør livet, og med dette ønsker vi å skape et samlingssted for alle på skolen som ønsker et alternativt fristed i hverdagen. Et sted idrettsgrupper kan ha samlinger, et sted klasser kan samles for hygge, et sted laget kan samles for å studere. Ikke minst et samlingspunkt der alkohol ikke trenger å være midtpunktet.

Hvordan skal vi få dette til?

Slik vi ser det for oss kan vi gjøre enkle grep med få midler og mye arbeidskraft; et strøk maling på utvendig vegger, nye ventilasjonsluker, og en ny inngangsdør. Pusse opp lister og tak innvendig, male over, samt legge et enkelt gulv. Forsvarsbygg vil reparere veggene, deretter er resten opp til oss og vår kreativitet. Valkyrien har ikke midlene til å gjøre de store tingene, her vil vi få hjelp av Forsvarsbygg og skolen. Men, vi har viljen, engasjementet, kreativiteten og arbeidskraften. Som et eksempel kan en gruppe gå sammen om å lage en lampe ut av mopeden som kan henges i taket. Det er kun fantasien som setter grenser!

Hvem kan bidra?

Alle kan bidra! I regi av en prosjektgruppe ønsker vi å lage dette til et felles prosjekt som alle skolens kadetter kan ta del i. Vi ser for oss et sted med dynamisk innredning hvor alle kadetter og kull kan være med på å sette sitt preg. Det er viktig å presisere at hvem sin ide dette opprinnelig var eller hvordan vedkommende hadde sett for seg resultatet har ingen ting å si. Det er fellesskapet, selve Valkyrieånden, som i hovedsak skal utforme bygget og skape dette nye samlingspunktet.

En unik mulighet

Dette er en unik mulighet både for skolen og for foreningen. Vi har med dette ikke bare muligheten til å skape en bedre hverdag for oss selv. Samtidig har vi muligheten til å skrive Valkyriehistorie. For å understreke at dette er et fellesskapsprosjekt vil navnet på bygget stemmes frem fra innsendte forslag. En formell åpning og avduking av navnet vil, om vi jobber sammen, kunne avdukes før vi tar neste sommerferie. Da gjenstår det bare å gjøre det, og det skal vi – første kull, kull «Den Ukjente Krigsseileren», og kull «Eva Jakob Jørgensen».

Ex Unitate Vires!

“Visjonen er å samle mennesker og skape gode hverdagsøyeblikk.”

GOD JUL!
HILSEN DOGWATCH-REDAKSJONEN

God jull!
Hilsen Valkyriestyret 2019/2020

Valkyriens ønskeliste

Til: Julenissen
Fra: Kadettladden

Vi har ført en liten ønskeliste her, fordi vi manglet ledertilordning i FIF. Håper du gidder å se på den. Alle på skolen lover at de har vært snille i år, så du kan la kullet ligge hjemme. God jull!

Sjefen ønsker seg grommere krigere og mer maritim sjargong.

Bruun-Hanssen ønsker seg alternativ A.

GOU 1 ønsker seg flybilletter til Bergen.

Kadett Bjerås ønsker seg nye champagneflasker.

Kadett Hellesnes ønsker seg fysiske tester i bicepscurl.

Kull Den Ukjente Krigsseileren ønsker seg Sjøkriger i juni.

Kadett Meyland ønsker en ny bonemaskin.

Dogwatch ønsker seg bedre oppløsning.
Forposten ønsker seg bedre oppløsning.

Kadett Teige ønsker seg tupé.

Kadett Bo ønsker at klassen går i samme uniform.

GOU 1 og 2 ønsker seg fenriksdistinksjoner.

Kadett Kneip og Haugsøen ønsker seg sin egen grappling-ring.

Kadett Knarvik og Hornslien ønsker seg tjenestested på Viken.

Kadett Sandvik ønsker seg flere senger.

Kadett Mork og Horne ønsker seg kjøtt.

LOG 2 ønsker seg ekte lærere og fri på fredager.

Styrkerommet ønsker seg en ansvarlig.

Kadett Lyssand Jr. ønsker seg nytt gallaskjørt.

Kadett Aamodt ønsker seg en panne uten blåmerker.

Hugin og Munin ønsker seg flere tyster på kadett Bo.

Kadett Knudsen ønsker seg statlig sponset sykkel.

Kadett Athammer ønsker seg barten til Haavik.

Kadett Lerø ønsker seg ny premie.

MM3 ønsker seg flere timer i døgnet.

Kull Eva ønsker seg bur på Sjøsiden.

Kadett Hellebust og Hellesnes ønsker seg vekkerklokke.

Kadett Skåtun og Hagan ønsker seg ansiktshår.

Kadett Trones ønsker seg ny flybillett til Tromsø

Kadett Norheim ønsker seg sitt eget vaktsjefskilt.

LOG 3 ønsker seg mer ansvar.

Siggen ønsker å lære seg å si nei.

Kadett Stærkebye ønsker seg ny samboer.
Kadett Hossmann ønsker seg ny samboer.

OM 3 ønsker seg flere veilederplasser, og færre fregattplasser.

Kadett Dramstad, kadett Habbestad og kadett Valvatne ønsker seg kortere vei til skolen.

Kadett Jonas ønsker seg snabb.

Kadett Hoel ønsker seg førsteplassen til kadett Mork.

ED 3 ønsker seg fri til å jobbe med bachelor.

SKKR ønsker seg flere Instagram-innlegg fra København.

RNNA BC ønsker seg ny båt og lettere cox.

Eksternansvarlig ønsker seg mer gjennomsiktig tights.

Kadett Manger ønsker seg nye tøfler.

Ukehavende ønsker seg SLO-leksjoner
Staben ønsker seg SLO-leksjoner.

Forsdahl ønsker seg lydløs mobil.

Kjartan ønsker seg flere sprekinger.

OM3 ønsker seg fysisk eksamen på vårsemesteret.

Høstakkefest på

.....
Tekst // Synne Mjelva LOR 2
Foto // Henrik Skåtun MV 2
.....

Den 17. oktober var dagen da vi skulle føre Valkyrien sin eldste tradisjon videre. Løvåsen sykehjem var atter en gang pyntet til fest, og bortimot 30 kadetter var ikledd i T1, klare for middagen og dans. For 36. gang (!) var vi invitert til Løvåsen sykehjem på høsttakkefest.

I tradisjon tro startet hele den stortstilte festen med marsjering etter buekorpsguttene inn i oppholdsrommet, der beboerne i sine fineste klær ventet på sine bordkavalere. Etter nøye utplassering rundt bordene ble middagen servert, og kadettene

som deltok fikk nyte biff stroganof og riskrem til dessert. Erfaringer og historier rundt bordet ble delt på tvers av generasjoner - noen mer repetitive enn andre.

Kvelden ble fylt med taler av blant annet skolesjefen, lederen på Løvåsen og Valkyriens president, Anna. Videre ble stemningsnivået hevet med allsang, hvor blant annet Carl Hermann fikk være med i sykehjemmet sitt eminente kor. Det gikk både i kjente slagere og egenskrevne sanger.

Kveldens høydepunkt var selvfølgelig dansen, og selv om noen manglet et kurs hos

Hildemors Dansesenter, skortet det ikke på danseferdighetene - hverken hos kadettene eller beboerne. Det ryktes til og med at det aldri har vært så godt liv på dansegulvet som i år. Dansebandet gjorde en super jobb, og sørget for at nesten ingen ville forlate dansegulvet da vi til slutt måtte takke for oss.

Vi ønsker, nok en gang, å takke Løvåsen sykehjem for supert vertskap. Vi gleder oss allerede til å videreføre tradisjonen. neste år!

Løvåsen Sykehjem

For 36. gang var vi invitert til Løvåsen sykehjem på høsttakkefest

Verv et medlem!

Vi setter stor pris på at du som NOF medlem anbefaler oss til dine kollegaer og for å gi deg noe tilbake belønnes du i form av vervepremier.*

Velg NOF sekken eller Oakley brillene, alternativt så gir en verving inntil 600,- kr å handle for hos følgende leverandører.

Oakley M-Frame 3.0
2 Vervinger
Verdi 1.299,- kr

NOF sekk
1 Verving
Verdi 1.000,- kr

NOF

DIN MAKKER – HVER DAG

* Betalende medlemmer gir 1 poeng, 1-års lærlinger og vernepliktige elever og kadetter gir 0,5 poeng. Vervepremier må tas ut mens du er stadig tjenestegjørende NOF medlem.

NOF medlemmer får nå en av Norges beste boliglånsrenter gjennom LO FAVØR

En av Norges beste renter på førstehjemslån

- I Norge er det mange som ønsker å eie sin egen bolig. Det er en stor investering, og det første boligkjøpet er krevende for mange. Vi er derfor stolte av å kunne tilby en av Norges beste renter på førstehjemslån til medlemmer som skal kjøpe sin første bolig.
 - I dag er renten fra 2,25 %.
 - **Priseksempel:** Nominell rente 2,25 %, effektiv rente 2,34 %, 2 mill. o/25 år. Kostnad kr 633.978,- Totalt kr 2.633.978,-*
- *Samlede kostnader omfatter renter, etablerings-, termin- og depotgebyr.

En av Norges beste boliglånsrenter for deg som er under 34 år

- Boligmarkedet kan være utfordrende for unge, og spørsmålene er mange: Hvor mye får jeg låne? Hvor mye må jeg spare? Hva har jeg råd til? Kan jeg få et lån jeg kan leve godt med? Vi har derfor framforhandlet en av Norges beste boliglånsrenter for deg som er under 34 år.
 - I dag er renten fra 2,32 %
 - **Priseksempel:** Nominell rente 2,32 %, effektiv rente 2,41 %, 2 mill. o/25 år. Kostnad kr 655.114,- Totalt kr 2.655.114,-*
- *Samlede kostnader omfatter renter, etablerings-, termin- og depotgebyr.

Gode betingelser på boliglån for deg som er over 34 år

- Boligkjøp er en av de største investeringene vi gjør, og siden boliglånet gjerne er større enn andre lån, spiller renta en stor rolle. På vegne av over 900 000 medlemmer har vi derfor framforhandlet nye og bedre renter på våre boliglånsprodukter.
 - I dag er renten fra 2,50 % når du låner inntil 75 % av kjøpesummen.
 - **Priseksempel:** Nominell rente 2,50 %, effektiv rente 2,60 %, 2mill. o/25 år. Kostnad kr 710.528,- Totalt kr 2.710.528,-*
- *Samlede kostnader omfatter renter, etablerings-, termin- og depotgebyr.

Hva er kadettrådet og hva gjør vi?

Kadettrådet 2019/2020 bak f.v.: Olav Thorkildsen (ME 2), Henrik Skåtun (MV 2), nestleder Kjell Kristian Netland (LOG 2) og kontrollansvarlig Karsten Grahl-Madsen (MM 2). Foran f.v.: Vegard Knarvik (MM 3), Sondre Lid (MM 2), leder Karianne Eggesbø (LOR 3), Silje Coughlan (SMN 2) og Magnus Gran (ED 3). Ikke tilstede: Andreas Berger (OM 3) og Daniel (OMJ 3).

Tekst // Karianne Askevold Eggesbø

LOR 3

Foto // Marthe S. Stærkebye

LOR 3

Kadettrådet er kadettene talerør og bindeledd opp mot skolens ledelse, og er Sjøkrigsskolens hovedorgan hva angår skolerelaterte saker i kadettene hverdag. Rådet er bygget opp for å sikre mangfold og bredde ved at hver klasse stiller med en tillitsvalgt representant. Dette i håp om å nå ut til alle kadettene på skolen og sikre at sakene deres når oss.

Vår primær oppgave er å fremme kadettene ønsker og behov, enten det er saker knyttet direkte til utdanningen, eller til skolehverdagen forøvrig. Dette gjøres ved månedlige møter, der vi tar opp saker fremmet av de ulike representantene. Vi er med andre ord helt avhengig av innspill fra kadettmassen, for å skulle ha en nyttefunksjon som råd, og for å gjøre skolen og utdanningen enda litt bedre. Sakene vi tar opp dekker hele spekteret fra vaktmesterliknende tjenester som utbedring ved skolens områder og bygg, boforhold på internatene ved skolen, bedre kaffetilbud eller bedre parkeringsmuligheter, til mer utdanningsrelaterte saker som kadettene rettigheter på kurs og under utdanningen forøvrig.

Møtevirksomheten foregår ved at en sak legges frem og blir diskutert oss imellom. Om den ikke kan løses internt, vil saken gå videre i et møte med NK og presidenten for Valkyrien, som holdes en gang i måneden. Her blir alle sakene forsøkt løst på best mulig måte, og ved flere anledninger tar kadettrådet direkte forbindelse med individene i ledelsen som er ansvarlig innen gjeldende

felt. Det som er nytt fra i år er kadettrådets posisjon videre oppover i systemet. Med opprettelsen av et felles og sentralstyrt FHS følger også et felles sentralt kadettråd. Saker som ikke kan løses internt ved Sjøkrigsskolen, fordi det er viktig å få til felles løsninger som vil gjelde for alle tre krigsskoler, vil fra nå av tas videre til FHS Kadettråd. Derfor har vi fått med oss Sjøkrigsskolens representant Carl Hermann Corneliussen til å bli med på møtene, slik at ivaretagelsen av sakene videre blir best mulig.

Det siste semesteret har kadettrådet jobbet seg gjennom flere saker, blant annet for å få på plass en bedre løsning hva gjelder boforholdet til GOU2. Per nå jobbes det fortsatt med å få fastsatt en dato for flytting fra Borgen til Sjøsidan, og vi fortsetter å jobbe mot at dette skjer så fort som mulig. Den siste tiden har kadettrådets representanter også foretatt en gjennomgang av boforholdene på kurs for GOU2, som ikke holdt stand. Saken ble tatt direkte med kursholderne, og opplevelsen blir (forhåpentligvis) dermed triveligere til neste gang kadettene skal ut på kurs.

Vi jobber også med å skape større forutsigbarhet i hverdagen, gjennom at semester- og årsprogrammet for hver klasse blir oppdatert og lagt ut til riktig tid. Målet er at viktige datoer som eksamener, ferie og andre relevante ting skal komme tidligere enn de gjør nå, slik at kadettene lettere skal kunne planlegge lenger frem i tid. Fremover vil kadettrådet blant annet jobbe konkret med å følge opp at emneplaner og studiehverdag er i samsvar, spesielt med tanke på det helt nye og komprimerte programmet som er laget for ny ordning.

VALKYRIENS KARAKTERER

VALKYRJE

Foreningens øverste leder

Valkyrje er norrønt og betyr «den som velger blant de døde». Enhver krigers største ønske er å ende opp i Valhall etter sin død for å kunne drikke mjød i Odins selskap og kjempe med gudene i det siste avgjørende slaget under Ragnarok. Om krigeren er verdig en slik skjebne er opp til Valkyrje å bestemme. Hun skuer over slagmarken og peker ut de som skal dø og de som skal leve. Blant de døde er det bare de modige og dyktige krigerne som får følge henne til Valhall. Disse heldige blir slått til einherjere. Valkyrje er selve symbolet på foreningen og vår krigerånd.

KAPTEIN MEYER

Foreningens grunnlegger

Kaptein Meyer er grunnleggeren av Sjøkadettforeningen av 1898, Valkyrien. Meyer ønsker at kadettene ved Sjøkrigsskolen skal kunne «dyrke og videreutvikle sine interesser for sosialt samhold og kameratskap». Selv om kaptein Meyer ikke lever i dag, er han fremdeles med oss i ånden i alt kadettforeningen foretar seg. Han la grunnlaget for alle fremtidige kadetter sin trivsel og fellesskapsforståelse ved Sjøkrigsskolen. Kaptein Meyer sin oppgave på skolen er å sørge for at nye kadetter skrives inn i Valhall, og at de forstår hensikten med kadettforeningen og det samholdet som skapes på skolen.

HUGIN & MUNIN

Valkyrjes øyne og ører

Hugin og Munin er de trofaste ravnene til mektige Odin, den største av alle guder. Hver dag ved morgengry flyr Hugin og Munin over verdenen. De flyr blant gudene i Åsgard, og de flyr blant de dødelige i Midgard. Ravnene får med seg alt som skjer på sin reise. Når dagen er omme, returnerer de til sin herre og forteller ham alt de har sett og hørt. Hugin og Munin er norrønt og betyr «tanke» og «minne». Deres oppgave på Sjøkrigsskolen er å være Valkyrjes øyne og ører blant kadettene. De skal finne krigerne som har begått ugjerninger og stille de til råd for sine likemenn. Her vil krigerne få sin straff.

ET LITE TILBAKEBLIKK ...

Jeg har fått en hyggelig hilsen fra Dogwatch med tilbud om å sende en hilsen igjen. Det setter jeg STOR PRIS PÅ! Tenker jeg vil sende en hilsen fra da jeg var meget yngre, samme alder som dere er i dag, og begynnelsen på mine over 40 år i Forsvaret.

Jeg begynte på Sjøkrigsskolen sommeren 1952, den gang var det realartium som var «inngangsbilletten». Sjøkrigsskolen var den gang i Vogts gate på Sagene, i gamle brakker etter tyskerne. Vi måtte ta buss/trikk for å se sjøen, gymnastikksalen lånte vi på Sagene brannstasjon, og vi var 16 mann på rommet, men miljøet og kameratskapet var toppers.

I slutten av 1956 skulle vi fordeles til fartøystyper: mine, MTB, fregatt eller ubåt. Det året var ubåt mest populært, og av de syv som ønsket var det fire som kom inn. U-båtskolen var den gang på Marineholmen. Der hadde vi et «verktøy-skip» kalt «ELIDA», en arv etter amerikanerne. Det var vårt hovedkvarter. Der bodde, spiste og studerte vi. Vårt kull hadde det store privilegium at nesten alle våre instruktører hadde deltatt aktivt under krigen, så vi fikk høre mange fantastiske historier.

Den gangen hadde vi to ubåtklasser. En ex-tysk og en ex-engelsk, hvor vi måtte lære begge og tok eksamen i begge. Ble man fordelt på tysk båt først ble man K-klasse offiser, mens på engelsk ubåt ble man U-klasse offiser. Vi kranget stadig om hvem som var best og tøffest. Jeg ble U-klasse offiser, men hadde også et år som NK på K-klassen. 1. januar 1957 rykket vi opp til løytnanter. Vi var fire løytnanter, hvorav tre av oss var opptatt med å finne damer til fest i helgene. I offisersmessen KNM «ELIDA» var det bare en telefon, og i lunsjen var den alltid opptatt av en av oss tre som skulle fikse damer til fredagen. Vi følte nok at de virkelige ubåtoffiserene ikke helt satt pris på dette.

Jeg husker godt vårt første dykk med sjefen vår, Inge Torp. Så snart vi hadde lukket luken, ba han oss inn i offisersmessen, og det han sa husker jeg godt: «Før jeg lærer dere noe som helst her ombord vil jeg gi dere en leksjon i OPPFØRSEL. Det dere holder på med i lunsjen i telefon irriterer oss alle. Husk at vi har familier som vi også vil snakke med!». I ettertid kan jeg forstå hans vrede, for husk: vi hadde ikke mobiltelefon var den gangen. Det er det eneste jeg husker fra vårt første dykk.

Jeg avslutter denne hilsen med å fortelle om mitt første tokt med KNM «Utstein». Vi skulle operere sammen med våre danske venner i mai. Våre danske venner var klare over betydningen av 17. mai, så vi seilte til Frederikshavn for å feire nasjonaldagen. Den 16. mai var noen av oss yngre på restaurant og koste oss. Der var det et fantastisk orkester. Vi hadde lyst å glede vår sjef, kapteinløytnant Julius Meyer, som hadde invitert til et stort cocktailparty 17. mai. Vi spurte derfor om musikerne kunne tenke seg å komme ombord og spille. De takket ja! Jeg husker det var litt vanskelig å få kontrabassen gjennom torpedoluken, men det gikk. De spilte lenge, og da de skulle avslutte det hele, syntes musikerne at ubåten var så topp, så de ble lenge! Jeg mener å huske at vi imponerte sjefen, men jeg er ikke helt sikker.

Neste dag gikk vi tilbake på restauranten for å takke musikerne, men der var det helt stille – ingen musikk. Vi spurte selvsagt etter våre venner, og hovmesteren svarte: «De spiller ikke her lenger. Etter den tilstanden de var i da de kom fra dere i går ble det SLUTT.»

Ubåtlivet kan være tøft!

.....
 Tekst // Egil Jørgen Eikanger Stolt Æresmedlem
 Foto // Nora Paulsen Skjerdingsstad Forsvarets Mediarkiv

A TRULY RELIABLE ADVANTAGE

Of all the things that can go wrong on a mission,
your ammunition shouldn't be one of them.

From special forces to regular army, navy and air crews, Nammo provides the reliable advantage to those doing an important job, where and when they need it most. Our relentless focus on real-world operator challenges and constant drive to advance performance and reliability makes Nammo a trusted partner. We provide the tools that get the job done, without fail.

- Ammunition • Rocket Motors
- Shoulder Fired Systems • Demilitarization

www.nammo.com

Nammo
SECURING THE FUTURE

Lederskapsseminar Accademia Navale

I høst (30. sept-5. okt.) fikk én kadett delta på lederskapsseminar på den Italienske sjøkrigsskolen, Accademia Navale. Dette er en oppsummering av hva jeg sitter igjen med etter seminaret.

Italiensk lederskap

Sjøkrigsskolen og Accademia Navale underviser ledelse basert på det samme teoretiske grunnlaget, med unntak av SPGR som er unikt for Sjøkrigsskolen. Den store forskjellen var synet på lederen. Accademia Navale ser på lederen i seg selv, mens Sjøkrigsskolen ser på lederen som en del av et team. Det italienske synet førte til at andre aspekter ved lederen ble vektlagt. Idealet var å lede som eksempel, noe jeg opplever at vi snakker lite om på Sjøkrigsskolen. Det handlet om å lede ved å gjøre rett. Tanken om å være og å følge eksempler gav kadettene rollemodeller å følge. Det ble klart at de kunne lære mye av sine overordnede, selv om det også ble presisert at det ikke finnes noen mal for lederskap.

Et aspekt som jeg opplevde at ble glemt på Accademia Navale, er følgerskap. Der Accademia Navale lærte opp til å bli en mer stereotyp militær leder, legger SKSK vekt på å lytte, samt spille både andre, laget og sjefen god. Dette er aspekter ved ledelse som ikke ble nevnt under hele lederskapsseminaret. Å være en følger ble beskrevet som noe svært negativt. Her opplever jeg at SKSK er veldig gode.

Kulturen på Accademia Navale

Det er mange forskjeller mellom livet på den norske og italienske sjøkrigsskolen. De har et femårig utdanningsløp hvor de operative har seilas hver sommer, enten med skoleskipet Amerigo Vespucci eller et operativt fartøy. Gjennom utdanningen har de mange regler å forholde seg til. Det overrasket meg hvor ofte jeg møtte regler som virket merkelige. Kadettene var enige og sa at « det bare var

sånn ». Mitt inntrykk er at Sjøkrigsskolen har et mer aktivt fokus på å skape kritiske og selvstendig tenkende ledere, noe som kanskje går på bekostning av disiplin.

Reglene gav også utslag to steder. Det ene var i hverdagen gjennom daglige oppstillinger og et konstant fokus på properhet. Det andre var et større skille mellom kullene, og mellom kadettene og offiserene enn det vi har her på skolen. I tillegg blir alle kadettene i kullet rangert og de høyest rangerte får goder. Selve kadettene var nokså like oss her på skolen, men jeg opplever at vi er mer krigerske. Italienerne, derimot, er mer høflige, rolige og lojale ovenfor den tradisjonelle måten å gjøre ting på. Allikevel var det gjennom det sosiale at jeg opplevde å bli mest kjent med italiensk kultur.

Sosialt

Italienerne var veldig sosialt aktive, det var noe hver dag. Det ble mye god mat både på restauranter og på besøk hos andre kadetter, men også noe trening og laser tag. De tok meg også med på sightseeing til Florence og Pisa, hvor vi spiste og drakk godt. En forskjell jeg bemerket meg er at det virker som trening er en større del av norske kadetters hverdag enn det er for italienerne.

Det overrasket meg hvor lik festkulturen er i Italia og Norge. Dette gjelder også drikkekulturen, forskjellen er at italienerne kun drikker gode ting. Allikevel nådde overraskelsen et høydepunkt da en av de italienske kadettene satt på både Markus og Martinus og Freddy Kalas. Det er tydelig at «Pinne for Landet» har blitt en internasjonal hit. Jeg fikk også være med da kadettene dro på fest i Pisa, som er en stor studentby. Kort oppsummert vil jeg anbefale alle som kan å dra på utveksling, spesielt til Italia!

.....
Tekst // Brynjar Haarberg

SMN 2

Foto // Privat
.....

Nye distiksjoner

Hvorfor er noen stoffbiter viktigere enn andre?

Sjøkrigsskolens kadetter fikk sine nye distiksjoner ett år etter oppstart. Da kunne endelig luftkadettsdistiksjonen tas av, og de to stjernene under Sjøforsvarets emblem tok plass på skuldrene. Rett etter dette fikk vi melding om at distiksjonene liknet for mye på admiralitetene og dermed måtte erstattes på ny. Dette er våre tanker, ideer og forslag til de fremtidige distiksjonene.

Lange tradisjoner

Forsvaret har alltid vært en symbolsk tung institusjon. I år 1385 ble den første militære uniformen innført i England. Vi har siden den gang utsmykket vår flåte, våre krigere, og båret faner og bannere med inngraverte våpenskjold. Norske uniformer og uniformsartikler har siden 1628 utviklet seg i takt med samfunnet. I nyere tid dominerer patcher, kvalifiseringstegn og distiksjoner. Som skolesjef Bård Eriksen sier det: «De er sentrale faktorer i avdelingskulturen, som igjen er helt avgjørende for avdelinger innen den militære profesjon; en krigeprofesjon som skal levere under meget krevende forhold, og her spiller symbolikken en viktig rolle.»

Hvorfor er noen tilsynelatende stoffbiter så viktige?

Vi har alle kjent på det; å få en liten ting som betyr så mye mer enn tingen i seg selv. Noe du ser på med stolthet. Noe du ser tilbake på og tenker «jeg klarte det!», eller «dette hadde jeg ikke forventet at skulle bli lagt merke til». Det er mye som kan ligge bak, men en ting er sikkert – fenomenet er både sterkt og viktig for både individet og fellesskapet. «Tegnene binder folk sammen; gir tilhørighet, avdelingsfølelse, et felles ståsted, en felles motivasjon.», sier Eriksen. Utover den historien og innsatsen som ligger i tegnene, presiserer han også at de kommuniserer tillit, vitner om klokskap, og ikke minst om kompetanse. Dette stiller store krav til bæreren, slik at de kan fungere som et eksempel til etterfølgelse.

Uniformen og dens tegn representerer noe større enn deg selv. Den representerer en lang stolt historie; den representerer alle som har båret den før deg og gitt sitt for vår frihet. Den representerer de verdiene vi er satt til å forsvare. Med det gir uniformen og dens tegn både autoritet og verdighet. På den andre siden har den en personlig symbolsk verdi. Uniformen og alle dens symboler og tegn står kanskje for noe du har oppnådd, eller noe du klarte sammen med andre. Listen er uttømmende. Som Kristine Granrusten fra LKSK sa det: «Disse tilsynelatende små tingene betyr noe. De skaper samhold, kultur, tradisjon, motivasjon og noe å jobbe mot.»

Hva skal distiksjonene symbolisere?

Et iøynefallende trekk med militære uniformer er distiksjonene som bæres med den. Distiksjon betyr adskillelse og skiller militært personell etter rang. De symboliserer derimot mye mer enn som så. Militære distiksjoner vitner lange tradisjoner, og bærer fremdeles likhetstrekk fra slutten av 1800-tallet. Skolesjefen er av den klare oppfatning at en grad skal gjenspeile ansvar, kompetanse og håndtering av kompleksitet: «Gradsopprykk må ikke gis på feil grunnlag, for eksempel som et virkemiddel for å beholde noen i en stilling». Slik jeg ser det er distiksjonene en av uniformens nødvendigheter både av hensyn til hierarkiet, men også til anerkjennelse av ens innsats og kløkt.

Distiksjonsløse kadetter

Det er mye som er usikkert rundt våre nye distiksjoner, og konsekvensen av at dette ikke er på plass er uheldig. Hadde vi fått de nye distiksjonene i hånden etter første gjennomført øvelse på Heistadmoen er jeg sikker på at vi hadde hatt et særdeles annerledes forhold til dem, i positiv forstand. Vi gleder oss til å gjøre de endelige distiksjonene til en del av vår identitet som kadett.

Tekst	//	Carl Hermann Corneliussen	SMN 2
Tegning	//	Oda Marie Storholm	MM 2
Foto	//	Henrik Skåtun	MV 2

Kadettenes forslag

FREMHEVET FORSLAG # 1

Innsendt av Asbjørn Lote, SMN 2

Jeg ønsker å ha en distinksjon som på en god måte viser hva jeg har vært gjennom, hvem jeg tilhører og hva min rolle i Forsvaret er. Distinksjonen må tydelig vise hvilken søyle vi tilhører, hvilken kompetanse vi sitter på, samt hvor vi er på vei. Derfor mener jeg at det er viktig at distiksjonen er gullfarget, og ikke rød. Videre så tror jeg at det er sunt med distiksjoner som viser at vi skal bli offiserer. Derfor ønsker jeg å fremme ett forslag som har noen av de samme karakteristikkene som sløyfen til offiserene.

FREMHEVET FORSLAG # 2

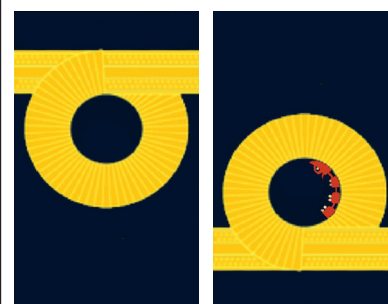
Innsendt av Irmelin Moen, MM 2

For meg handler distiksjoner om tilhørighet. Uniformen er samlende; vi seiler alle under samme flagg, men distiksjonene divergerer oss fra hverandre. Slik får vi tildelt vår plass i systemet.

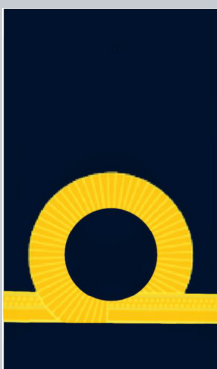
Tanken min bak denne ideen er å beholde den tradisjonelle «kadettløkken», men med en ny vri:

- La linjen gå i sikksakk, eller
- Legge til en fargestripe som symboliserer hvilken brasnje du tilhører

MASKIN 3 SITT BIDRAG

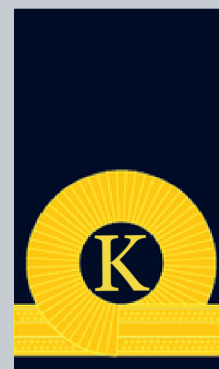
tv.: Maskinklassen ønsket å snu opp ned på distiksjonen, akkurat som hele den nye utdanningsrdningen.
th.: Ny ordning i OODA-loopen.

VÅR ANBEFALING

Vi vil anbefale den tradisjonelle kadettløkken med en «kadett-K» inne i løkken. Dette vil bevare den tradisjonelle løkken, men samtidig skille oss fra commissioned officers.

På lik måte vil den tidligere distiksjonen til inspeksjonskadetten fra krigen være en god måte å bevare løkkens tradisjoner. Den har også blitt brukt i andre gradssystemer for offiseraspiranter.

Veien fra kadett til Håplaus

Hva er Håplausen? Det lurte vi også på før vi bega oss ut på eventyret. Det første vi tenkte var at dette var tre prøvelser som sikkert skulle gå helt fint! Vi har jo alle gått en skimarsj, syklet på en eldre sykkel og løpt 3-mila med pakning. Lite visste vi om de harde realitetene. Før vi deler vår opplevelse av Håplausen, bør vi fortelle litt om dette håplause eventyret.

Tøffere enn hardhausen

Håplausen er en prøvelse som stammer fra den sivile versjonen «Hardhausen». Hardhausen skulle fullføres i løpet av et år og tok for seg Birken på ski, Styrkeprøven (Trondheim-Oslo) på sykkel, og til slutt Oslo Maraton. Krigsskolen ville adoptere dette, men lagde en ny og «bedre» versjon, «Håplausen». Håplausen gikk ut på å gjennomføre Birken på treski, Styrkeprøven på sykkel med ett gir, og Oslo Maraton i lett-uniform. Dette er kravene i grove trekk, i tillegg til å fullføre innenfor sperrefristen til arrangementet.

Før vi bega oss på eventyret fikk vi høre «Hvorfor i all verden gjør dere dette?», og vi svarte «Det er kult å ha gjennomført det?!». Nå i etterkant kjenner vi på gleden av å ha fullført, men også på «hvem i sin villeste fantasi kunne synes dette var lurt». For å gi et lite innblikk vil vi dele litt av dette eventyret med dere.

Birken

Birken er et historisk renn som har pågått siden 1932 og er et av verdens største skirenn. Rennet er 54 km langt fra Rena til Lillehammer over fjellet. Med vanlig utstyr er det en ganske fin tur, men med treski er det langt fra samme

opplevelsen. Vi møtte opp med ny-preppede ski og godt humør på en solfylt dag på Rena! Det hjalp på humøret at det var flere tydelige svarte striper med tjære i snøen ifra et par andre i gjengen. Det kom til å bli seigt for dem ...

I løypen var det stor oppslutning og du kunne høre rop som «Heia, heia, militæret!» eller «Heia Norge!». Litt kleint i starten for noen, men etterhvert ble det god stemning for alle! Åge var nok den av oss som fikk kjenne mest på Forsvarets gode navn og rykte da en godhjertet tilskuer kom løpende mot ham. I hånden hadde han en tysk styrkedrikk med en hjort på fremsiden, og han ba Åge ta en god slurk. Som en ekte Asterix fikk han styrken til å fullføre rennet og det med et smil om munnen. Det skal sies at Åge hadde bestetiden i å være lengst i skiløypa på 8t 45 min, og vi andre gratulerte ham i mål.

1 av 3 gjennomført!

Styrkeprøven

Styrkeprøven er et av verdens lengste turritt på 540 km fra Trondheim til Oslo og har pågått siden 1967. Rittet alene kunne kvalifisert til tittelen Håplaus, ettersom 540 km er lenger enn man tror, og med kun ett gir er det i alle fall håplaut. Enten var det for tungt i oppoverbakkene eller for lett i nedoverbakkene. Det passet aldri, men det gikk i det minste fremover. Linus organiserte det hele og la til rette for både sykler og pakkbil under hele rittet. Det var dog et hopprenn å organisere siden noen sykler ble levert fra Huseby til FOS på Sessvollmoen, noen var hentet fra Sessvollmoen og andre ble kjøpt fra Biltema.

Du lurer sikkert på hvordan det var å sykle? Jo, syklene triller godt og setene er behagelige sammenlignet med

setene på landeveissykler. På den andre siden er de blytunge, setet er ikke det grann behagelig etter 32 timer, og uniformen er ikke spesielt aerodynamisk. Likevel syklet vi ut sent på fredagskvelden til jubel og ros fra publikum, og det tok ikke lang tid før den virkelige oppturen startet! Den skulle vare i hele 100 km opp til Hjerkinns der vi møtte 13 m/s motvind hele veien. For å stå imot den kraftige vinden, måtte rulletaktikken fra proffene i Valkyrien Vin og Sykkel benyttes for å veksle i front mot den kraftige vinden.

«Uheldigvis» fikk vi en skikkelig nedtur ned fra fjellet til Dombås der vi fikk vite at det fortsatt gjenstod 340 km ... Ved Dombås sov flere i tjuen minutter, men Henning derimot hadde behov for mer. Da vi var ved Kvam vridde han nemlig rattet hardt mot veikanten. Alle antok at han skulle lette litt på trykket, men da han var halvveis på vei ned i grøfta, innså både Henning og vi andre at han hadde sovnet ved rattet. Heldigvis fikk han ingen skader og eventyret kunne fortsette. Etter langt om lenge og lengre enn langt kom vi inn til en forrykende tid på 34 timer, og til arrangøren som var i ferd med å pakke ned målgangen.

2 av 3 gjennomført!

Oslo Maraton

Historien bak maratonet var budbringeren og soldaten Feidippides som løp fra slaget i Marathon i 490 f.Kr og inn til Athen for å fortelle at perserne var beseiret. Legenden skal ha det til at han seilet om like etter han meddelte nyheten. I likhet med Feidippides, er vi soldater og vi løp i

uniform, men slapp heldigvis å seile om. Det var ikke like varmt som i Hellas, men å løpe i 22 grader og sol, med uniform, marsjstøvler og ullsokker er ikke å anbefale.

Arrangørene på høytaleren ga streng beskjed om ikke å bruke mer enn en singlet, men det går ikke når man skal bli Håplaus. For dette var det siste eventyret og vi møtte opp med et smil om munnen, så lenge det varte ... Vi var lure som hadde dempende såler i støvlene, men det tok likevel ikke lang tid før vonde knær, gnagsår, blodige sokker og blå tær tæret kraftig på humøret. Vi var varme og løypen var lang. Etter 42,195 km kom smilet tilbake da vi krysset målstreken og endelig kunne kalle oss selv Håplause!

3 av 3 gjennomført!

Eventyret slutter dessverre ikke med at vi får prinsessen og halve kongeriket, men vi tar trøstig til takke med en treplanke (Crest) og følelsen av å ha gjennomført eventyret! Om vi hadde gjort det igjen?

Vi sier oss fornøyde med den ene treplanken i denne omgangen.

Tekst	// Henning skymoen	LOR 3
	Linus Størbu	LOG 2
	Åge Sætre	LOG 2
Foto	// Gran Fondo World Tour/private bilder	

ACADEMY NIGHT RACE

TANDES TOPP TRE JULEBAKST

Heisann kjære leser. Det nærmer seg jul. For Sjøkrigsskolens kadetter betyr dette at labrapporter hoper seg opp, innleveringsfrister nærmer seg, og ikke minst eksamenslesingen som slår inn for fullt om kort tid. Håper alle ligger godt an med skolearbeidet, og ønsker dere lykke til med siste innsjutt før juleferien. For dere som ikke kjenner meg, så gikk jeg i den mye glemte EA-klassen som ble uteksaminert sommeren 2018, men har vendt tilbake til gamle trakter for å ta noen ekstra maskinfag. I den anledning har jeg blitt anmodet om å ta opp igjen tråden angående spalten Tandes Topp Tre. I denne spalten velger jeg ut et særdeles viktig og interessant tema, som overhodet ikke er tilfeldig, og drodler om mine topp tre versjoner. Siden det nærmer seg jul, tenkte jeg å bringe litt juleglede i en ellers travel hverdag ved å snakke om julebakst.

3. Pepperkaker

Det finnes mange fancy versjoner av julebakst der ute, men etter min mening kan man aldri slå feil med god, gammel pepperkake. Det er en allsidig pepperkake som alle har et forhold til. Kjøper man en boks med pepperkaker, har man noe lett å knaske på i klasserommet mens man driver med eksamenslesing. Du blir ikke så fort mett, som gjør at du kan spise mye. Dette er pluss i Tandes bok for pepperkaken. Det er også en julebakst som er lett å lage med venner, og det er bare fantasien som setter grenser for form, farge, skinn, skygge, og topping. Pepperkaken slår til med en god tredjeplass.

2. Krumkaker

Krumkaken er en meget spennende type julebakst. Med sin koniske form og gode smak er det ikke mye som kan måle seg med krumkaken. Dette er en julebakst som passer utmerket både som dessert og som noget attåt kaffen. Det at den ikke er like lett å lage selv, gjør den ekstra eksotisk. Minuset med denne er at den ikke er så lett å spise uten at konstruksjonen kollapser. Vi burde sette noen maskiningeniører med gode kunnskaper om skjærspenninger i julebakst til å se på dette. Derfor når krumkaken til en solid andreplass.

1. Berlinerkranser

Vi har alle opplevd å lete etter en spesifikk type julebakst i julekakeboksen. For min del er dette berlinerkransen. Den har en sprø, søt smak, og perlesukkeret er prikken over i-en. Det er ikke ordentlig jul uten bestemors hjemmelagde miks av julebakst med høyt innhold av berlinerkranser. Berlinerkransen havner derfor på førsteplass.

GRIEG STRATEGIC SERVICES

STRATEGISK SAMARBEID - FOR ET EFFEKTIVT FORSVAR

COPENHAGEN HARBOUR RACE

Det har vært tradisjon i SKKR å delta på en utenlandsregatta på høsten. I år ønsket vi å ha et mål å jobbe mot i valgfagstimene, og meldte oss derfor på Copenhagen Harbour Race som skulle avholdes 12.oktober. Vi begynte opptreningen tidlig og tilbrakte timevis av tid i båten: både grytidlig på morgenen, i valgfagstimer og etter skolen. Midt i opptreningsfasen fikk vi også endelig de nye Concept Skinny årene våre (veldig tynne og behagelige årer, red.anm). Dette skulle dog vise seg å ha liten betydning for regattaen ...

Når datoen for regattaen nærmet seg var det en gjeng slitne jenter som gikk inn i siste uke med opptrening. Det begynte å bli kaldt å ro ute, det var vått og flere slet med store blemmer i hendene. Til tross for dette ble vi bedre og bedre, og kom oss av gårde til København fredag morgen. Det var, derimot, ikke uten litt problemer ...

Ved ankomst Flesland grytidlig fredag morgen oppdaget Anna at hennes flybilletter gikk fra Oslo til København. Til tross for litt stress, kom alle seg til slutt på samme fly. Men det var ikke slutt på problemene! Fremme i København dukket ikke Karén sin bagasje

opp og dette skapte også litt frustrasjon. Heldigvis dukket den på mystisk vis opp med bagasjen fra Stockholm etterhvert. Krisen var avverget.

Vi ble tatt godt imot av formannen i Københavns roklubb og fikk overnatte for en billig penge i «den lille gymnastiksal». Fredagen ble brukt til å rigge båten vi hadde leid av en annen dansk roklubb. Dette var en skikkelig trebåt av typen gammel og tung. All treningen vi hadde gjort i vår operasjons-optimaliserte Valkyrje med nye, lette årer virket plutselig litt komisk. Vi fikk også testet trebåten på vannet i 10 m/s fredag ettermiddag. Vi var mildt sagt spente på morgendagen!

Regattadagen kom, og vi kjempet med syra og motivasjonen i 6,5 lange kilometere. Vel ferdig var vi alle enige om at 6500 meter var lengre enn vi hadde trodd. Til tross for gammel båt og vanskelige forhold rodde vi oss inn til andreplass i studentklassen! 9 stykk fornøyde jenter fikk luftet penstasen på en skikkelig dansk bankett på kvelden. En svært vellykket dag!

Køben, vi takker for oss!

*Kaptein SKKR
Karén Cecilie Heggelund*

KRAKOW RIVER REGATTA

Avdelingsfølelse eller tilhørighet er noe som kan knytte mennesker som ikke kjenner hverandre sammen. Det er det vi ønsker å oppnå i RNNB BC. Gjennom et stort språk av arrangementer og aktiviteter skaper vi bånd på tvers av kull og videre inn i avdeling. Da jeg kom inn på SKSK var det en i min gamle hæravdeling som sa: «Dra på opptak til roklubben!». Hver gang vi innvier de nye medlemmene i klubben kommer det medlemmer som gikk ut av skolen for mange år siden. «Avdelingsfølelse» er altså noe som sitter sterkt i klubben. Noe av det som skaper denne tilhørigheten er aktivitetene vi deltar på, og nå i oktober fikk vi delta på regatta i Krakow i regi av de norske medisinstudentene fra Jagiellonian Roklubb.

Gjennom valgfaget roing, hvor vi var rekordmange 23 roere, fikk vi kontinuerlige økter i båt på vannet. Vi gikk gradvis fra å ha balanse som en jolle i storm, til at balansen var god nok til at alle 8 i båten kunne ro samtidig. Da siste økt før avreise var gjennomført følte jeg personlig at båten vår rodde minst like bra som førstebåten gjorde under årets studentmesterskap.

Vi ankom Krakow torsdag morgen, og spradet rundt i shorts og t-skjorte i 20 grader med strålende sol.

På fredagen dro noen på besøk til konsentrasjonsleiren Auschwitz rett utenfor Krakow sentrum, mens andre redigerte film for harde livet. Klokken 19:00 møttes alle studentlagene på Krakows beste mexicanske restaurant for å bli kjent, presentere lagene og vise filmene som akkurat hadde rukket å bli ferdigstilt.

På lørdagen startet regatta klokken 10:00 med time trial (individuell start, red.anm) på elven som renner gjennom Krakow. Medisinsk Roklubb rakk ikke sin start klokken 10:20, så vi måtte kaste oss rundt, og hoppet noe uforberedt i båten. Resultatet var 15 sekunder bedre enn året før og forhåpningene var derfor store blant gutta. Dessverre ble NTNUI med landslagsroere på laget for sterke, og vi måtte ta til takke med andreplass. Etter regattaen var det duket for bankett hvor vi fikk medalje rundt halsen, og underholdt med shanty.

For å oppsummere: Krakow var fett

*Kaptein RNNB BC
Jørgen Hjellup Horne*

SKSK-Karusellen

Løpesesongen for Ingebrigtsen-familien er ferdig for i år, men for Sjøkrigsskole-familien har den knapt startet. Denne høsten prøvde vi oss på en karusell fremfor «Løpet». Løpet var et fint arrangement, men belastningsskadestatistikken etter åpningsmarathoner fra Os og andre sprell var nokså dystre.

Å løpe en karusell går ut på å delta på en serie med enkeltløp; man kan vinne enkeltløpene, gå for sammenlagtseier, eller begge deler. Slagplanen ble lagt: 10km på bane, klassikeren Gravdalsløypen og selvsagt Kvarven Opp. Da gjenstod kun det største problemet: Å få kadetter til å løpe frivillig. Vi ringte en tjommi - Ivar.

Med premier og vin på stell var det duket for første løp. En kald oktobermorgen møtte over 30 kadetter opp på Gravdalsbanen; 27 runder i ring skulle bekjempes. Først i mål var Ivar Hoel og Lars Mork. Logistikkduoen som til vanlig henger sammen som erteris, krysset mållinjen med synkroner steg på 36:29:8. Kirstine Knudsen var raskeste kvinne, og tikket inn på imponerende 43:30:7. Å telle 27 runder er tydeligvis ingen spøk, selv for kadetter. Målområdet var preget av kaos og friksjon, men etter å ha sortert resultatlisten var tallenes tale klar: LOG 3 vant første løp.

Sjøkriger var ute av beina, og det var duket for Gravdalsløypen. LOG 2 klinte til som beste klasse. Kristin Berg representerte klassen godt, og var beste kvinne på 18:03:5. Ivar var beste herre. Rosinen i pølsen denne

gangen var en innlagt parkeringsspurt. Simen Askeland flesket til, og tømte seg helt for å ro denne i havn. Kristin var litt stiligere og var raskest her også.

En knapp uke etterpå stod gjengen med Lyderhorn ruvende foran seg - det var her det skulle avgjøres. Spenningen var til å ta og føle på - ville LOG 2 slå LOG 3? Hvem var best av Lars og Ivar? Kom Synne til å stjele pokalen foran snuten på klassevenninen? Hvor var det blitt av SMN 2? Turen opp var preget av melkesyre hos løperne og dårlig veigrep for følgebilen. En innlagt bakkespurt var første hinder. Sander Svarstad og Karianne Askevold overrasket alle og parkerte resten her. Første dame opp ble Kristin Berg med Synne pustende i nakken. På herresiden travet Lars Mork inn med god klaring. LOG 2 var nok en gang beste klasse.

Men karusellen var ikke ferdig enda. Klassene hadde mulighet til å løpe på egenhånd frem til klokken 20:00 samme dag for å sikre seg nok deltakelse. LOG 2 følte seg trygge etter Kvarven Opp, men presidenten og redaktøren tok saken i egne hender, og snek seg opp Kvarven etter mørkets frembrudd. LOG 3 passerte LOG 2 sammenlagt, og gullet var et faktum. Blant de individuelle løperne var det, deriomot, ingen hemmelighet - Kristin og Lars var raskest i år.

Vel løpt, og gratulerer til vinnerne!

.....
Tekst // Herman «Gjert» Sandvik

MM 3

Foto // Henrik Skåtun

MV 2
.....

Neste Dogwatch

Sjøkadettforeningen av 1898 Valkyrien

TEMA: PRIORITERINGER

Send ditt bidrag til

dogwatchsksk@gmail.com

Frist: 24. februar 2020

